

BROJ 36
GODINA
XXXVI
2014.
20 kn

CVRČAK

List učenika OŠ Mate Demarina - Medulin

CVRČAK

Br. 36.

Godina XXXVI.

2014. g.

UČENIČKI LIST

OŠ dr. Mate Demarina, Medulin

Munida 3

52 203 Medulin

tel. (052) 576-324, 576-005

os-mate-demarina@pu.t-com.hr

IMPRESUM:

Odgovorna urednica: Bruna
Kuharić-Milovan

Urednica: Tina Ribić

Likovna urednica: Mirjana Konta

Lektura i korektura: Tina Ribić

UČENIČKO UREDNIŠTVO:

Ana-Marija Babić - 6.b, Eleonora
Bolković - 6. b, Lara Cvek - 6. b,
Sara Krleža - 6. b, Erna Kuralić - 6.
b, Neil Karaselimović - 6. b, Moreno
Novoselac - 6. b, Katarina Paus - 6.
b, Roberta Stanić - 6. b, Matteo
Kirac - 6. b, Luanna Počerek - 6.
a, Silvia Cukon - 7. a, Marin Cvitić
- 7. a, Laura Črnac - 7. a, Antonela
Demović - 7. a, Eric Dorins - 7. a,
Franziska Krivičić - 7. a, Dajana
Vesić - 7. a, Filip Prošić - 7. a, Živa
Černeka - 8. a, Ana Miličević - 8. a,
Ana Pajić - 8. a, Ivan Maretić - 8. a,
Mihovil Zec - 8. a

Naslovnica: Učeničke fotografije
nastale na Projektom danu Detalj
na fotografiji

Fotografije: učenici, učitelji,
roditelji, vanjski suradnici

Tehnička obrada: Darin Bošnjak,
www.foto-studio-miriam.hr

Tiskanje školskog lista pripomogli

spozori: EVENT.-S. i AUREA

Tisak: COLGRAPH Pula

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovane čitateljice i čitatelji!

Završetak svake školske godine ispunjen je posebnim
uzbuđenjem: zbog privođenja nastave kraju i završnih ispita, zbog
tako iščekivanih izleta i ekskurzije, zbog oprostaja s našim dragim
osmašima, zbog zaključivanja ocjena i preispitivanja kakva je bila
ova školska godina, jesmo li bili dovoljno dobri, jesmo li ostvarili
željene ciljeve. U pregledu školskih zbivanja nastojali smo obuhvatiti
važnije događaje i aktivnosti, ali to je samo mali dio velikog rada
koji stoji iza svakog, pa i najmanjeg uspjeha. Izdajamo Projektni
dan škole Detalj na fotografiji, suradnju s 3mc u Medulinu, izvješća
s terenske nastave, a posebno pohvaljujemo naše najuspješnije
učenike koji su ostvarili zapažene rezultate na nizu natjecanja.

Iako prošlogodišnji broj Cvrčka nismo bili u mogućnosti tiskati,
već je zabilježen samo u digitalnom obliku na web stranicama škole,
nismo odustali od školskog lista. U vremenu skromnih financijskih
mogućnosti, velikih potreba škole, a male realizacije ostajemo
vedra duha i nepokolebljivog uvjerenja da je ulaganje u djecu
ulaganje u budućnost. Stoga, kao što smo mi uživali stvarajući ovaj
školski list, nadamo se da ćete vi uživati čitajući ga.

Posebne zahvale i čestitke upućujemo svim učenicima,
učiteljima, roditeljima, stručnim suradnicima i svim ljudima dobre
volje koji su pridonijeli pozitivnoj radnoj atmosferi u školi.

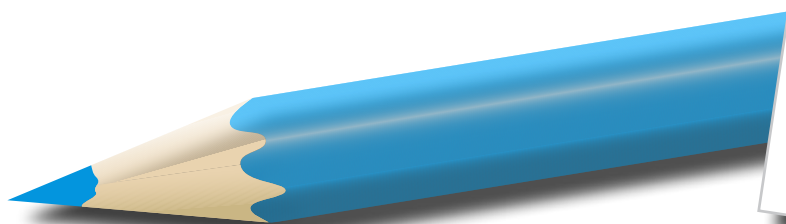
Do ponovnog susreta želimo vam ugodne ljetne praznike!

Uredništvo

SADRŽAJ:

- 04. PROJEKTI DAN DETALJ NA FOTOGRAFIJI
- 06. HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN
- 07. ATLETSKO PRVENSTVO U MEDULINU
- 08. ALEJA GLAGOLJAŠA
- 10. NA BRIJUNIMA
- 11. GLAZBENI KUTAK
- 13. S DJECOM NI NAJDOSADNIJI DAN NIJE
DOSADAN
- 14. PAZI ŠTO JEDEŠ!
- 17. POSAO MEDICINSKE SESTRE – NAPORAN,
ALI LIJEP POSAO
- 18. PROSINAC NEKAD I DANAS, PROJEKT
UČENIKA 2.A R.
- 19. SUSRETI U KNJIŽNICI
- 21. NEKA UČENJE NE BUDE MUČENJE
- 23. DNEVNIK PUTOVANJA: ZIMOVANJE U POLSU
- 24. LIKOVNA RADIONICA U VILI MARIJI
- 24. MEDULINSKI MULTIMEDIJALNI CENTAR
- 26. LITERARNO-LIKOVNE STRANICE
- 41. SLIČICE IZ ŠKOLSKE SVAKODNEVICE
- 44. SPORTSKE STRANICE
- 46. NAŠI USPJEŠNICI
- 48. SRETNNO, OSMAŠI!

Detalj na fotografiji, Projektni dan u OŠ dr. Mate Demarina

Povodom obilježavanja Dana škole 11. travnja 2014. g. u našoj školi organiziran je Projektni dan u suradnji s Udrugom ljubitelja fotografije Format iz Pule. Tema projektnog dana bila je Detalj na fotografiji, a cilj radionice bio je upoznavanje učenika s umjetničkom fotografijom i tehnikama njenog nastanka, objedinjujući pritom nastavne sadržaje likovne i tehničke kulture.

kuta slikanja i postavljanja motiva u određeni odnos učenici su imali slobodu i mogli su iskazati svoju maštovitost i kreativnost što je cjelokupnu aktivnost učinilo zanimljivom i dinamičnom.

Na povratku u školu predstavnici grupa odabrali su najbolje fotografije, a članovi Formata prikazali su sve uratke i osvrnuli se na svaki od njih. Uz

Učenici viših razreda u uvodnom predavanju Franka Frgačića, predsjednika Udruge Format, upoznali su se s poviješću fotografije i razvojem fotoaparata od camere obscurae do suvremenih digitalnih fotoaparata. Gospodin Frgačić objasnio je učenicima po kojem principu fotoaparat radi i koji su njegovi osnovni dijelovi te ih je upoznao s osnovama fotografske tehnike. Bio je to uvod u

stručnu analizu svake pojedine fotografije učenici su naučili u čemu se krije tajna uspješne fotografije. Projektni dan bio je poticaj učenicima, pa i učiteljima, na daljnje istraživanje, učenje i aktivno bavljenje fotografijom s važnom porukom koliko je detalj bitan na fotografiji kao što je bitan i u životu.

HOBII KOJI VOLIM

samostalan rad učenika koji je uslijedio u naredna dva sata. Uz upute kako gledati, promatrati i uočavati bitne motive, razmišljati i promišljati, a tek na kraju fotografirati, učenici su krenuli na terenski rad po grupama s određenim zadatkom. Zadatak svake grupe bio je fotografirati detalje u prirodi, gradskom središtu i na ljudima prema zadanim temama (biljka, stablo, životinja, dijelovi arhitekture, izlozi i natpisi trgovina, ljudi, odjeća, obuća, ruke, komunikacija rukama i dr.). U izboru

Intervju s Vladimirom Gagliardijem, članom Udruge ljubitelja fotografije Format

11. travnja u našoj je školi održan projektni dan povodom obilježavanja Dana škole koji je obuhvatio predavanje o fotografiji i radionicu na terenu. Tema projekta bila je detalj na fotografiji. U projektnom danu sudjelovali su članovi udruge Format Franko Frgačić, Vladimiro Gagliardi i Đulijano Belić. Format je neprofitna udruga s

ciljem promicanja fotografskog stvaralaštva i popularizacije fotografske umjetnosti među ljudima, pogotovo mladima, a ostvaruje razne projekte, kao što su izložbe fotografija svojih članova i organizirane radionice i tečajevi fotografiranja. Udruga je nastala 2002. godine, a njen predsjednik je Franko Frgačić.

Na kraju terenskog rada, po povrtaku učenika u školu članovi udruge Format prezentirali su učeničke radove i analizirali njihovu uspješnost. Na kraju projektnog dana zamolili smo gospodina Vladimira Gagliardija za razgovor na što nam s rado odazvao.

3. Kako biste predstavili udruhu Format?

Udruga Format je udruga ljubitelja fotografije, to smo svi mi koji volimo fotografiju, volimo fotografirati, družiti se, učiti, i svaki put kad se nađemo, svatko donese svoju fotografiju i onda ih mi podrobnije analiziramo i učimo na vlastitim greškama.

4. Kako izgledaju vaša druženja?

Mi se sastajemo jedanput tjedno, utorkom popodne, prvo ispričamo više-manje što smo doživjeli tokom tjedna, a u džepu se uvijek nađe famozni usb-stick s fotografijama, i onda ih prikazujemo i analiziramo, kritiziramo. Učimo jedan od drugoga i cilj nam je naučiti što više možemo jedni od drugih da napravimo korektnu fotografiju.

O UDRUZI LJUBITELJA FOTOGRAFIJE

UČIMO I PRENOSIMO ZNANJE

1. Kada ste se počeli baviti fotografijom i tko je pobudio u Vama taj interes?

Fotografijom sam se počeo baviti u osnovnoj školi, u trećem razredu, kada je profesor tehničkog odgoja koji nas je tada, uputio u svijet fotografije i od tada ju nisam nikad zaboravio, bio je poslije posao pa fakultet, te nisam imao puno vremena. Ponovo sada u stare dane, uključio sam

5. Kada organizirate izložbe svojih fotografija?

Imamo samostalnih izložbi, a jedanput godišnje imamo skupnu izložbu svih članova. Kad imamo tečaj, održimo izložbu fotografija polaznika tečaja. Znamo više puta imati izložbe u općini Medulin, jer fotografiramo za njih, pa imamo skupštinu u Medulinu, a surađujemo i s raznim udrugama u drugim gradovima s kojim se družimo.

se u klub istomišljenika, ljubiteljima fotografije i ponovno sam se aktivirao.

2. Što najradije slikate?

Ono što oči vide. Ono što me intrigira. Cvijet, sitne životinje, makro fotografije, panorame. Pogotovo ako idem negdje van na izlet, onda volim fotografirati život grada, boje, ljude, recimo lijepo je ići na tržnicu, gdje je duša i život grada, gdje se mogu vidjeti sve moguće boje, ljudi koji kupuju... To me zanima, život.

6. Kada organizirate tečajeve fotografije?

Tečaj organiziramo jedanput godišnje, to su recimo stručni tečajevi, koji traju prilično dugo, nekih 2-3 mjeseca, gdje učimo o fotografiji od A do Ž i tu održavamo predavanja uz praktičan rad. Ima puno zainteresiranih, međutim ne možemo ih sve primiti, jer naša prostorija može primiti najviše 20 osoba, tako da nažalost neke koji dođu ne možemo primiti, moramo ih odbiti i onda ih primiti sljedeće godine na tečaj.

DJECA SU MOJA BUDUĆNOST

7. Kako vam je raditi s djecom?

Djeca su moja budućnost. Imam dvije unučice. Ovo što sam danas doživio u vašoj školi, to je fantazija i ja se nadam da ćemo imati prilike jednog dana ponovno se sresti i malo više naučiti o fotografiji.

8. Jeste li imali ranije ovakve suradnje sa školama?

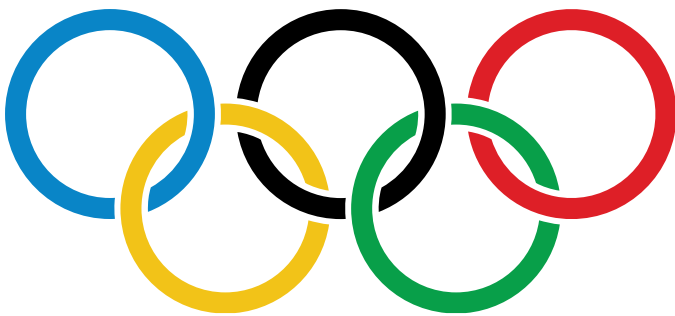
Ne konkretno, no imali smo jedanput suradnju sa školom Centar u Puli. Imali smo kratko predavanje, bili su par puta kod nas u udruzi, ali nismo baš intenzivno radili s nekim školama do sada.

9. Je li fotografija za Vas posao ili hobi?

Hobi, hobi, hobi koji volim, volim, volim!

Franziska Krivičić, Laura Črnac, 7. a

HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

*"Što je izvor voda u prirodi,
Što je zlato u sjajnom bogatstvu,
Što je sunce na nebeskom svodu,
To su Olimpijske igre
Među ostalim igrama."*

Pindar, Olimpijske igre – dar bogova

10. rujna 2013. obilježili smo Hrvatski olimpijski dan u našoj školi prezentacijom o povijesti i značenju Olimpijskih igara. Učiteljica TZK Danče Banković u suradnji s knjižničarkom Dušankom Đokanović pripremila je prezentaciju o Olimpijskim igrama od antike do danas. Prisjetili smo se najzaslužnijih ljudi i najistaknutijih sportaša olimpijaca.

Na kraju su se učenici naše škole, najuspješniji sportaši, predstavili i pokazali svoje ovogodišnje osvojene medalje i pehare.

Ovo je bila prilika za promoviranje sporta i zdravog načina života, podsjećanje na značaj Olimpijade kao i najava Zimskih olimpijskih igara koje se ove godine održavaju u Rusiji.

SPORT RAZVIJA CJELOVITU OSOBU

U mojoj obitelji sport je prisutan oduvijek. Tata se bavio rukometom od srednje škole, brat je vrhunski rukometaš prošle godine prvi u Hrvatskoj, sestre su trenirale plivanje, a starija kasnije i odbojku. U takvom okruženju u kojem se njeguje sportski duh nije mi preostalo ništa drugo nego da se i ja posvetim sportu. Od sedme godine trenirala sam plivanje i postigla zapažene rezultate, o od prije dvije godine treniram odbojku.

Od prvih dana imala sam u sebi borilački duh da prva dođem do cilja, da ostvarim još bolji rezultat, da pobijedim suparnike pa i samu sebe. Uvijek sam tražila nešto više, nešto bolje, da bih uspjela doći do pobjede. Ta me želja navodila da treniram, natječem se, napredujem, učim od najboljih.

Baviti se sportom ne znači samo kretati se po terenu, sport podrazumijeva nešto više – u sportu razvijate ne samo tjelesne, već i intelektualne sposobnosti i socijalne vještine, razvijate karakter, um, emocije, razvijete se kao cjelovita osoba.

Baviti se sportom znači ostati zdrav. Stoga ovaj dan koji posvećujemo značaju Olimpijade ujedno posvećujemo sportu uopće, pogotovo među mladima koji trebaju razvijati sportske navike.

Ana Miličević, 8.a

ATLETSKO PRVENSTVO MEDULINA

U organizaciji Atletskog kluba Medulin i Sportske zajednice Općine Medulin 3. listopada održano je Atletsko prvenstvo Medulina. Na natjecanju je sudjelovalo 169 učenika od 1. do 6. razreda OŠ dr. Mate Demarina Medulin koji su se okušali u disciplinama utrke na 50 m, 200 m, 300 m, 500 m te bacanju vortexa za djevojčice i dječake. Natjecanje se održalo u prijedopodnevnim satima na Atletskoj stazi u Medulinu, a kao najuspješniji istakli su se učenici Sky Leček-Beever, Luka Mičić, Sara Periša, Emili Radolović, Anabell Štrbac, Luka Žufić, Eric Sficco, Filip Meničanin, Mia Perica, Atilio Rakić, Dino Chersin, Geraldina Kristaj, Lara Buždon...

Organizacijski odbor sačinjavali su naši zapaženi sportaši i olimpijci Mate Mezulić, predsjednik kluba, treneri Elvis Peršić, Anamarija Osip, Josip i Marko Milanović. U provedbi natjecanja sudjelovali su Danče Banković, učiteljica TZK u OŠ dr. Mate Demarina, te treneri Ana Vitasović i Ognjen Kolarović koji u popodnevnim satima vode Atletski klub Medulin i promoviraju atletiku među mladima. Za mnoge je učenike natjecanje bilo prilika da se prvi put okušaju u atletskim disciplinama i otkriju sve izazove ovog sporta, a mnoge će motivirati da se nastave baviti atletikom i otkriju zašto je prozvana kraljicom sportova.

АЛЕЈА ГЛАГОЛЈАША

ALEJA GLAGOLJAŠA

U četvrtak 17. listopada 2013. g. učenici 6.a i 6.b r. održali su terensku nastavu. U 8,00 sati krenuli smo autobusom prema Aleji glagoljaša i za sat vremena stigli u Roč, lijep i zanimljiv gradić na sjeveru Istre.

U Roču smo razgledali crkvice sv. Roka i sv. Antona. Pored crkve postavljen je kip popa glagoljaša Jurja Žakna, poznatog po zapisu Vita, vita štampa naša gori gre ispisan na stranicama Misala kneza Novaka. U prostoru Čakavskog sabora razgledali smo vjernu repliku Guttenbergovog tiskarskog stroja. Zatim smo se uputili na vidikovac Želimira Janeša. U Roču smo vidjeli mletački top zvan Bombarda i kamene skulpture harmonike, violine i violončela.

Nakon posjete Roču autobusom smo krenuli u Aleju glagoljaša. Putem smo vidjeli Stup Čakavskog sabora u obliku glagoljičkog slova S. Zatim smo se zaustavili pored okruglog stola Ćirila i Metoda. Uz njega posadna su dva čempresa koja predstavljaju Svetu Braću, ali jedan je sasušio. Nakon toga prošli smo pored Katedre Klimenta Ohridskog koji je bio najznačajniji učenik Svete

Braća, a kasnije i učitelj u Ohridu.

Putem smo vidjeli i Glagoljski lapidarij pored crkvice sv. Marije Snježne, Klanac hrvatskog Lucidara na kojem je prikazana Učka i oblak iznad nje, Vidikovac Grgura Ninskog. Najduže smo se zaustavili na Usponu Istarskog razvoda koji je srednjovjekovni pisani spomenik o dijeljenju zemlje po istarskim općinama.

U nastavku smo vidjeli Zid hrvatskih protestanata i heretika, Odmorište žakna Jurja i Spomenik otporu i slobodi. Zadnji spomenik bila su Vrata Huma kojima završava Aleja glagoljaša. Porazgovarali smo o vratima Huma, zatim smo ispunili radne listiće i s visokih zidina razgledali okolicu. Na kraju smo se uputili u obilazak grada. U obližnjoj galeriji kupili smo suvenire. Tada smo se okupili i krenuli kući.

Na ovoj terenskoj nastavi najviše mi se svidio Uspon Istarskog razvoda i Stol Ćirila i Metoda. Ova terenska nastava bila mi je jako lijepa i želio bih da ih ima što više.

Anton Pulić, 6.a

Glagoljičko slovo kao klupica za odmor

Žakan Juri iz Roča u društvu naših šestaša

Na Usponu Istarskog razvoda

Pred Vratima Huma

ZGODE I NEZGODE NA TERENSKOJ NASTAVI

Terenska nastava u Roču i Humu, rekla bih, nije prošla katastrofalno, ali nije ni perfektno. Sad ćete čuti kako je sve bilo.

Krenuli smo autobusom u četvrtak, u 8 ujutro. Ne znam kako, kamo li zašto, ali uvijek Eleonora i ja sjedimo u busu preko puta Svemira i Mateja. Tako je bilo i na Krku, sjedili su preko puta nas. No, ovaj put me nije bilo briga jer sam imala slušalice i punu bateriju i nisam se ni na koga obazirala.

Prvo smo stigli u Roč, veoma malen grad. Ne možeš se izgubiti. Slikali smo se ispred crkve sv. Roka, a kad smo stigli do „Biskoteke“ i kipa Jurja Žakna, popa glagoljaša, počeli smo se gađati kestenima (na užas naših učiteljica).

Pogledali smo repliku Guttembergovog tiskarskog stroja i otišli na vidikovac Želimira Janeša. Kad smo krenuli prema busu, putem smo sreli preslatkog crno-bijelog psića duge dlake i bijelu mačku. Dok smo šetali, ja sam u grmlju

nekakvim čudom našla šest rajčica i svakom dala po jednu. Mislim da je jednu netko pojeo, ali ne znam tko. Možda Neil.

Ušli smo u bus te krenuli Alejom glagoljaša. Prvi spomenik: Stup Čakavskog Sabora, a zatim redom Stol Ćirila i Metoda, Sijelo Klimenta Ohridskog i tako do zadnjeg - Vrata Huma. Izašli smo iz busa da vidimo Uspon Istarskog razvoda, gdje smo odgonetavali glagoljička slova. Svugdje su bile hrpice blata. Tamo se i Luanna lijepo posklznula i oderala. Ja uvijek nosim dezinfekcijsko sredstvo, posebno za nju, jer znam da će se ona negdje razbiti.

Kad smo stigli do Vrata Huma, dobili smo uz radne listiće i „gratis“ bukvicu... pa što da kažem... zbilja smo pretjerali... ali nama je bilo zabavno!

Nina Korva, 6. b

Kratak predah pred Gradskom ložom u Humu

Da ponovimo znanje o Aleji glagoljaša

I zajednička slika za kraj

Na Brijunima

Vožnja vlakićem - veselje za velike i male

Što se smije, a što ne smije u Nacionalnom parku

23. listopada 2013. rano ujutro okupili smo se, mi učenici 7. a i b razreda, pred školom gdje smo trebali sačekati autobus za Fažanu. Dok smo čekali, hvalili smo se ožljcima probnog cijepjenja od prethodnog dana i dogovarali se tko će s kim sjediti u autobusu. U petnaest do osam stigao je autobus u koji smo silovito pohrlili. Terenska nastava mogla je započeti!

Kada smo se Laura i ja udobno smjestile na naša sjedala, shvatile smo da su iza nas Luka P. i Nadan, ali bilo je prekasno! Bile smo osuđene na njihovo dosađivanje cijelim putem.

Napokon, kada smo izašli iz autobusa, prošetali smo do fažanske luke gdje smo čekali pola sata da nas samo puste u brod, a zatim još pola sata da se brod pokrene.

Pod budnim okom učitelja Miroslava

Svi su spremni za polazak

Nakon nekog vremena stigli smo na taj toliko očekivani zeleni otok Veliki Brijun. Ukrkali smo se u zlatno-bijeli vlakić kojim smo se provozali otokom. Dok smo se vozicali, do nas je dopirao glas vodičkinje koja nam je pričala o povijesti Brijuna. Nisam baš pažljivo slušala jer sam bila zaokupljena i oduševljena prekrasnim krajolikom i životinjama koje su nas upitno i zbunjno promatrale.

Na kraju smo prošetali safari parkom. Najzanimljiviji mi je bio albin paun kojeg je kraljica Elizabeta darovala otoku. Krenuli smo u park dinosaura u potrazi za njihovim okamenjenim stopama.

Kasnije smo prošetali ostalim dijelom safari parka te se divili velikoj slonici i veličanstvenim paunovima. Zlatno-bijeli vlakić dovezao nas je do kafića gdje smo predahnuli i gdje je većina nas pijuckala topli nescafe i kapučino. No, učitelji su nas požurivali da krenemo dalje pa su neki opekli jezike.

Tada su nas podijelili po razredima tako da je jedna grupa krenula prema papigi Kokiju, a drugi u Muzej prepariranih životinja. Naš je razred prvo posjetio Kokija kojeg smo svi s čuđenjem slušali i smijali se na svaku riječ koju je rekao. Ali, svemu lijepom dođe kraj pa smo morali krenuti dalje. U Muzeju prepariranih životinja osjećala sam se jako tužno i jedva sam čekala da izađemo.

Kada smo shvatili da nam brod za Fažanu kreće za dvije minute, svi smo potrčali prema brodu i nadali se da nam neće pobjeći, ali smo srećom stigli na vrijeme te smo zadovoljno krenuli kući prepuni dojmova i priča.

Silvia Cukon, 7.a

Glazbeni kufak

Glazba govori sve ono što se ne može izreći riječima. Ona je zavladała svijetom i našim osjećajima.

Brojni su žanrovi glazbe i oni na različite načine utječu na naše raspoloženje i ponašanje. Danas se smatra kako ljudi, posebno mlađe generacije, koriste glazbu kako bi pobjegli od svakodnevice te se tako povlače u svoj svijet.

Dokazano je da ljudi koji se bave glazbom i ostali umjetnici imaju nešto drugačije poglede na svijet. Iz osobnog iskustva znam da uzimanje instrumenta u ruke i sviranje daje posebnu snagu. Glazbenici prenose osjećaje pjesmom do slušatelja, i tako svi umjetnici svojim glazbenim umijećem pokazuju svoje emocije i utječu na emocije slušatelja.

Uvijek kada čujemo neku pjesmu žanra koji volimo, čak i u najtežoj situaciji, može nas smiriti svojom melodijom, ritmom, tekstem i glasom. Zato kažemo da je glazba velika moć koja svakodnevno obogaćuje i uljepšava naš život.

Silvia Cukon, 7.a

ANKETA

Miroslav Šop - Kebert, učitelj geografije

Najviše slušam domaće hitove i klape. Najdraže grupe su mi Leteći odred i Opća opasnost. Na koncerte ne idem često, a zadnji put sam bio na koncertu Leonarda Cohena, a najbolji koncert bio mi je nastup klapa u Svetvinčentu. Inače, smatram da suvremena glazba loše utječe na mlade.

Ravnateljica Bruna Kuharić - Milovan

Sve manje slušam glazbu, ali opet što sam starija volim slušati umirujuću glazbu. Leonard

KAKVU GLAZBU SLUŠAJU NAŠI UČITELJI?

Tko su njihovi omiljeni pjevači, pjevačice i grupe? Kakvu glazbu slušaju i tko je utjecao na njihov glazbeni ukus? Idu li naši učitelji ukorak s vremenom, prate li glazbenu scenu, posjećuju li koncerte...vole li sve što vole mladi? Raspitali smo se i saznali!

Natalija Zoričić, učiteljica prirode i biologije

Najviše slušam pop glazbu, a najdraži pjevači su mi Celine Dion, Oliver Dragojević i Sarah Brightman. Najdraža grupa mi je Queen. Najbolji koncerti na kojima sam bila bili su Bijelo dugme i Zdravko Čolić. Od današnje glazbe slušam sve što je dobro.

Učiteljice Jelena i Nataša u društvu naših novinara

Cohen mi je životna zvijezda, a u mladosti sam slušala rock. Najdraži pjevači su mi Leonard Cohen, Eros Ramazzotti, Arsen Dedić, Oliver Dragojević i Gabi Novak. Sada slušam Radojku Šverko, Adele i Zoricu Kondžu. Kad sam bila mlada, najdraža grupa su mi bili Rolling Stones na čijem sam koncertu, prošlo ljeto sam bila na koncertu Hladnog piva. Narodnjake ne smatram glazbom. Smatram da najveći utjecaj na glazbeni ukus izvrše vršnjaci i roditelji. Glazba može pobuditi emocije, želju za plesom i zabavom. Kao dijete sam voljela drugačiju vrstu glazbe, a sada drugu.

Vesna Privrat, učiteljica razredne nastave

Glazbu najčešće čujem na radiju, a kad moji sinovi dođu, cijela kuća bruji. Najviše slušam zabavnu, stranu glazbu i glazbu od prije desetak godina jer me podsjeća na mladost, stare uspomene, izlaske i druženja. Ponosna sam što u moje vrijeme nije bilo narodnjaka, a često se ljutim na svoju djecu kad nađem pokoji takav CD. Najdraži pjevači su mi Celine Dion, Adele, Madonna, Nina Badrić, Toni Cetinski i Massimo. Trenutno najdraže grupe su mi Prljavo kazalište, nekad Queen i razne klape. Bila sam na koncertu Bajage i instruktora i Nena Belana. Suvremena glazba je odraz situacije u kojoj živimo i nosi poruku mladima.

Dušanka Đokanović, knjižničarka

Ne slušam često glazbu, slušam samo kad radim neki jednostavan posao. Najviše slušam pop i rock, a najdraži pjevač mi je Zdravko Čolić na čijem sam koncertu i bila. Narodnjaci nisu moja vrsta glazbe, ali ne osuđujem jer svatko ima svoj ukus. Kada sam bila manja, uvijek je u kući bio uključen radio, a u to vrijeme gledali smo i MTV program, i tako sam pronašla stil glazbe koju volim. Kući ne slušam glazbu, ali u školi znam pustiti često glazbene hitove preko YouTubea.

Ina Delić, učiteljica povijesti

Slušam glazbu svaki dan, a najviše rock, rap i instrumentalnu glazbu. Pjevač kojeg obožavam je Frank Sinatra. Najdraža grupa mi je Kings of Lion. Bila sam na koncertima TBF-a i Đorđa Balaševića. U izboru glazbe sama sam utjecala na sebe. Dok je otac puštao svašta, ja sam slušala Deep Purple.

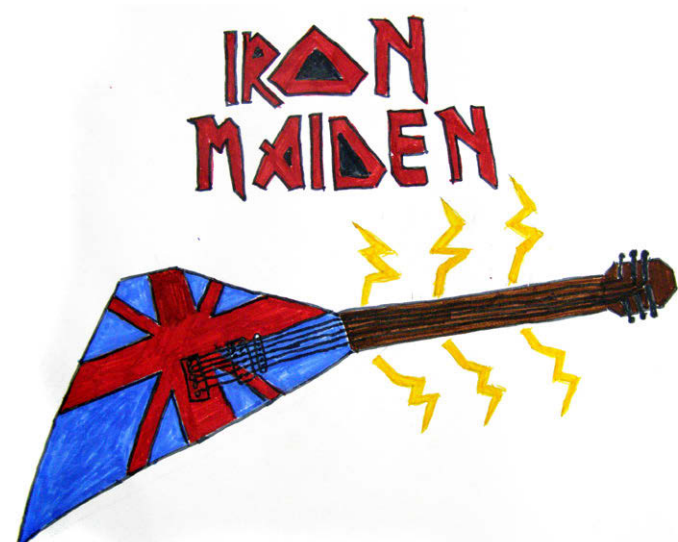
Jasmin Matijević, učitelj matematike

Nemam najdražeg pjevača, ali slušam grupu Hurts. Bio sam na koncertu TBF-a koji mi svidio. Današnja glazba kao npr. narodnjaci mi se ne sviđaju jer loše utječu na mlade. Glazbu slušam pod prisilom jer kad dođem s posla kući, dočeka me brat koji sluša jako glasnu glazbu.

Jelena Korenić, učiteljica fizike

Dosta vremena posvećujem glazbi, a slušam sve osim narodnjaka. Najdraža pjevačica u zadnje vrijeme mi je Jessie J. Grupa koju slušam Hurts i Silente, a bila sam na koncertima TBF-a, Elementala i Hladnog piva. S vremenom se stilovi glazbe mjenjaju, danas je sve više "smeća". Glazbu slušam preko slušalica naveče te često zaspem slušajući glazbu. Meni je glazba izbor, a mojoj obitelji zbog mene prisila.

Pripremili :
Dajana Vesić, Silvia Cukon i Marin Cvitić, 7.a

S djecom ni najdosadniji dan nije dosadan

Intervju s učiteljicom Danajom Glavičić

Učiteljica Danaja Glavičić nekoliko je godina u našoj školi predavala fiziku i bila naša razrednica. Budući da je novo radno mjesto pronašla u svom rodnom Labinu, ove nas je godine napustila, a to je bio razlog da još jednom porazgovaramo s njom i postavimo joj nekoliko pitanja.

KOJU STE OSNOVNU, A KOJU SREDNJU ŠKOLU ZAVRŠILI? KAKVE USPOMENE IMATE IZ TOG VREMENA?

Osnovnu školu Matije Vlačića završila sam u Labinu. Kao srednju školu odabrala sam Opću gimnaziju koju sam pohađala u Srednjoškolskom centru Mate Blažine u Labinu. Uspomene iz srednje škole su mi pomiješane. Imala sam jako lijepe uspomene iz školskih dana, posebno se sjećam uspjeha i natjecanja u kojima sam stvarno bila dobra. No nažalost, veliki minus je bio što se nisam baš puno družila sa svojim vršnjacima. Bila sam dosta mirna i povučena. Srednja škola, moram priznati, ostala mi je u puno jačem, boljem i toplijem sjećanju. Upoznala sam puno ljudi s kojima sam i dan danas u dobrim prijateljskim odnosima. Bilo je zabavnije jer smo i mi bili stariji i automatski zreliji i opušteniji.

KAKO TO DA STE ODABRALI MATEMATIKU I FIZIKU I GDJE STE STUDIRALI?

Studirala sam u Rijeci, a što se tiče struke, matematika i fizika su mi uvijek bili predmeti koji su mi polazili za rukom. U početku sam malo bila nesigurna jer nisam znala je li to ono što zbilja želim raditi u životu, ali na kraju se uspostavilo kao odlična odluka.

KAKVA SU VAŠA ISKUSTVA U RADU S UČENICIMA I VOLITE LI RAD U ŠKOLI?

Volim. Kada sam upisivala fakultet, nisam niti pomislila da ću ikada raditi kao učitelj. Imam veoma pozitivna iskustva! Djeca su zabavna i s njima ni na najdosadniji dan ne može biti dosadno. Ona se znaju zabavljati, iskreni su i neiskvareni. Na kraju krajeva, i ja sam još uvijek dijete u srcu.

KAKO VAM JE BILO RADITI U NAŠOJ ŠKOLI I KAKVE USPOMENE IMATE IZ NAŠEG RAZREDA?

Najteže mi je pao rastanak sa svojim razredom, definitivno! Sve uspomene su mi lijepe jer pamtim samo sretne dane, a u razredu je bilo jako lijepo raditi. Sadašnji osmaši su mi bili prvi razred i zauvijek će mi ostati u sjećanju.

I nama će naša razredina Danaja ostati u lijepom sjećanju, a mi joj želimo puno sreće uspješan rad u novoj školi.

Živa Černeka, 8.a

PAZI ŠTO JEDEŠ!

Intervju s Inom Delić, profesoricom povijesti i hrvatskoga jezika, pripovjedačicom udruge Pusti priču i aktivnom promicateljicom zdrave prehrane u Grupi solidarne razmjene.

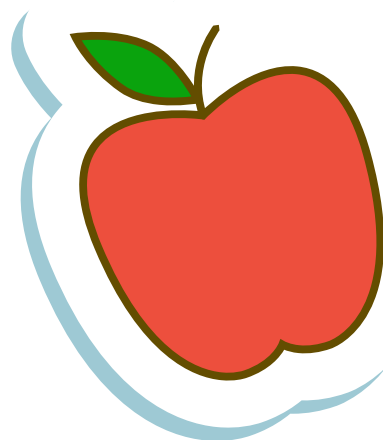
Problem nezdrave prehrane postaje sve veći i očitiji u našem društvu koje se nemarno odnosi prema kvaliteti namirnica. Statistike pokazuju da je broj pretilih djece porastao za gotovo 100 % od 80-ih godina 20. st. do danas. Današnji mladi su bombardirani šećerom, raznim aditivima te umjetnim bojilima prisutnim u prehrambenim namirnicama. No neki su se pojedinci posvetili zdravoj hrani i nastoje podignuti opću svijest o važnosti zdrave prehrane. O toj smo temi saznali više od naše učiteljice povijesti Ine Delić.

KADA JE RAJČICA PRAVA RAJČICA

1. Kada ste se i zašto posvetili zdravoj hrani?

Mogu reći da sam odgojena u obitelji gdje se uvijek pazilo na kvalitetu hrane. Čitavo djetinjstvo jela sam ekološki uzgojenu hranu iz vrta moje bake i djeda, a roditelji su uistinu pazili da sestra i ja imamo zdrav i raznovrstan jelovnik na tanjurima. Kada sam došla na studij, po prvi put u životu sam kupila rajčicu na tržnici. Kada sam je probala, pomislila sam kako je sigurno pokvarena jer nije imala ni okus ni miris koji sam poznavala. Nazvala sam mamu i rekla joj kako sam kupila pokvarenu rajčicu, a ona me pitala kako to mislim. Kada sam joj objasnila da je moja rajčica bezukusna, vodenasta i bljutava, iako je na prvi pogled izgledala normalno, ona se nije mogla prestati smijati. Rekla mi je: „Eto, sada znaš kako je ljudima koji nemaju svoj vrt.“ Taj događaj me neugodno iznenadio i natjerao da počnem više razmišljati o nečemu što sam dotad uzimala zdravo za gotovo. Počela sam čitati članke vezane za uzgoj hrane i neugodno sam se iznenadila vidjevši koliko se hrane proizvodi uz pomoć herbicida, pesticida i raznih kemijskih dodataka. Ono što me još više pogodilo bila je neupućenost ljudi u kvalitetu, pa čak i podrijetlo hrane. Podatke koje bih pročitala dijelila sam s prijateljima, ali moja veća aktivnost na području edukacije o važnosti proizvodnje ekološke hrane stigla je mojim članstvom u pulskom GSR-u.

2. Recite nam nešto o „Grupi solidarne razmjene“. Kada je osnovana, koji su njeni ciljevi i na koji način djeluje?

Grupa solidarne razmjene je neformalno udruženje građana kojima je u interesu imati kvalitetne namirnice lokalnog podrijetla. Na taj se način ostvaruju dvije, po mom mišljenju, izuzetno bitne stavke: ljudi znaju odakle pristiže njihova hrana i proizvodi koje koriste svaki dan, a mali proizvođači dobivaju priliku opstati. Današnje tržište je nemilosrdno prema malim uzgajivačima hrane i ako ih njihova zajednica ne podupre vrlo teško žive, bolje reći preživljavaju. Uz to, poseban je gušt znati da je mrkva koju stavljaš u juhu rasla na njivi tvog prijatelja, koju i sam imaš prilike posjetiti kako bi se uvjerio u kvalitetu, ili da je u tvojoj zdjeli ista ona salata koju si pred koji tjedan u nekoj „radnoj akciji“ zalijevao i oslobađao korova. Po tom principu djeluju i Grupe solidarne razmjene, odnosno GAS-ovi (talijanski naziv) ili CSA-ovi (engleski naziv)). U svijetu njihov broj raste ogromnom brzinom, a postoje već sedamdestak godina. Počeli su se razvijati u Japanu, odakle su se proširili po cijelom svijetu, pa je ideja pred tri godine došla i u Hrvatsku. Zagrepčani su prvi imali svoj GSR, a Pula je slijedila odmah potom. Već na prvom sastanku bilo mi je jasno da je to nešto s čim se mogu složiti u potpunosti. Bez puno nepotrebnog filozofiranja, oslobođeno politike i zakulisnih igara.

3. U sklopu manifestacije Pazi što jedeš početkom studenog u Domu hrvatskih branitelja u Puli, u čijoj ste organizaciji i Vi sudjelovali, održane su radionice, predavanja i sajam ekoloških proizvoda. Tom prilikom u našoj se školi održala radionica u suradnji s učiteljicom likovne kulture Mirjanom Konta i učenicima likovne grupe. Kako je ta suradnja zamišljena i jeste li zadovoljni njenom realizacijom?

Ideja o suradnji pala mi je na pamet odmah nakon što sam se uključila u Pazi što jedeš. Htjela sam da i naši učenici na neki način sudjeluju u projektu i u suradnji s učiteljicom Mirjanom dogovoreno je oslikavanje platnenih vrećica koje će učenici prezentirati na samoj manifestaciji. Suradnjom sam prezadovoljna, imam same riječi hvale za sve naše likovne talente, kao i za učiteljicu. Morala sam se suzdržati da ne pokupujem sve vrećice koje su učenici oslikali.

HRANA KROZ POVIJEST

4. Koliko povijest, predmet koji poučavate, važnosti pridaje prehrambenom gospodarstvu i koliko je ono bilo važno u povijesnim promjenama?

Čitav ljudski život neraskidivo je vezan uz hranu i usko isprepleten s prehrambenim navikama i običajima. Postoje dvije fenomenalne knjige koje govore o povezanosti ljudskog života s hranom, njenom proizvodnjom, pohranjivanjem, obradom i konzumacijom. Jedna od njih je „6000 godina kruha“, autora H. E. Jacoba, a druga je „Jestiva povijest čovječanstva“, autora Toma Standagea. Iz tih sam knjiga uistinu mnogo naučila o hrani kroz povijest. Povjesničari i arheolozi su otkrili kako su ljudi imali svoja božanstva vezana uz pojedine prehrambene proizvode koji su im bili posebno važni.

Začini su spadali, a ni danas nije mnogo drugačije, u iznimno vrijednu robu zbog koje su se ponekad vodili i ratovi. Ljudi su razvili nebrojeno mnogo običaja vezanih uz hranu, pa tako jedemo određene specijalitete u određenim prilikama, a većina tih recepata ima svoju priču u povijesti. Kada su ljudi prelazili na sjedilački način života, bilo im je od životne važnosti naučiti uzgajati žitarice, pripitomiti tzv. divlje sorte. Naši preci su već tada razmnožavali sjeme dobrih kvaliteta stvarajući preteče današnjih žitarica. U tom procesu otkrili su i svojstva kvasca i alkoholnog vrenja pa su na taj način mogli dobiti kruh i pivo. Pojedine grane povijesti više se bave društvom, običajima i etnografijom te u sklopu toga stvaraju saznanja o prehrambenim navikama ljudi iz prošlosti. Jedno je sigurno: kada su gladni, ljudi su spremni i na ratove i na revolucije koje potom mijenjaju državne granice i tokove povijesti.

5. Što možemo naučiti iz prehrambenih navika ljudi u prošlosti? Jesu li nekad ljudi zdravije jeli?

Ono što sa sigurnošću mogu reći je da nisu jeli toliko prerađene i tretirane hrane kao mi danas. Iz jednostavnog razloga: nisu poznavali tolike kemijske procese potrebne kako bi se hrana „zaštitila“ herbicidima, pesticidima, umjetnim gnojivima pa potom konzervirala, rafinirala, homogenizirala, pasterizirala...Ljudi su poznavali mnogo načina kako očuvati svoju hranu i njenu kvalitetu, ali sva sredstva koja su koristili za to dobili su iz prirode, ne remeteći pritom normalne procese. Naravno, nije uspijevalo svaki put. Ponekad bi došlo do suša, poplava, bolesti životinja ili bilja pa bi ljudi i

umirali od gladi. Zato je jako teško govoriti o tome jesu li nekada jeli zdravije. To ovisi o određenom periodu povijesti, narodu, vjeri, običajima. Veća uporaba pesticida i herbicida u poljoprivredi pojavila se nakon Drugog svjetskog rata, kada su preostale velike količine bojnih otrova koje su se potom koristile kako bi se iskorijenili korovi, nametnici i slični problemi koji pogađaju poljoprivredu i poljoprivrednike. To bi uistinu riješilo problem, ali bi također zatrovalo okolne biljke, zemlju i podzemne vode. Moje osobno mišljenje je da bi ljudi trebali mnogo više pažnje obratiti ekološkom uzgoju hrane jer postoje mnogi pokazatelji o štetnosti uporabe umjetnih tvari u hrani i njihovoj konzumaciji.

NA PRAVOM PUTU KA KVALITETNIJEM SVIJETU I HRANI

6. Postoje li pomaci u društvenoj svijesti i primjećujete li da ljudi danas sve više razmišljaju o kvaliteti i sastavu hrane koju jedu?

Čini mi se kako promjene na bolje postoje, ili makar želim vjerovati u to. Ljudi polako uče i počinju postavljati prava pitanja o podrijetlu, uzgoju i kvaliteti svoje hrane. Važno je znati kako će prehrambena industrija isporučiti namirnice koje god kupci traže, pa ako počnemo tražiti zdravije namirnice to bismo mogli i dobiti. Promjena ne dolazi preko noći i treba putem razbijati mnoge stereotipe koje su ljudi razvili. Ali vjerujem kako smo na pravom putu ka kvalitetnijem svijetu i hrani.

7. I za kraj, volite li kuhati i što najradije spremate? Imate li neki omiljeni recept?

Stvarno volim kuhati i uživam u tome. Najradije spremam povrće na razne načine, a volim i žitarice i juhe, koje sam mrzila kao dijete. Izvještala sam se u pripremi pojedinih vrsta kolača,

pogotovo sirovih, koje onda pripremam svojim prijateljima. Obožavam slatko i ovo je savršen način da ga jedem bez grižnje savjesti. Sve je vrlo jednostavno i lagano, a nije ni skupo.

Sastojke odmjerite otprilike i ne opterećujte se, ne možete pogriješiti.

Uzmete dvije šalice badema, oraha, lješnjaka ili indijskog oraščića i nekoliko datulja ili suhih smokava (može i miks tih namirnica) te ga par sati potopite u vodi. Nakon toga ocijedite većinu vode,

umiješate još malo kokosovog brašna, brusnica, groždica, sjemenki i kratko to miksate u blenderu ili multipraktiku dok ne dobijete gustu masu koju možete oblikovati. Masu rasporedite u posudu-kalup i pustite sa strane, možete i u hladnjak.

Potom smiksate šumsko voće, jabuku, bananu, ili neko drugo sezonsko voće, dodate malo smeđeg šećera, javorovog sirupa ili meda dok ne dobijete gustu kremu. Kremu stavite na taj biskvit,

pustite par sati, ili preko noći

u hladnjaku. Imate pravu tortu, savršeno hranjivu i ukusnu, a bez šećera, ulja, mliječnih proizvoda i raznih, zapravo nepotrebnih dodataka. Probajte, oduševit ćete se.

Dokazana je povezanost prehrane sa zdravljem i dugovječnošću, zato trebamo paziti kako uzgajamo hranu i pripremaemo naše obroke jer time postajemo odgovorni za sebe i druge. Zdrava hrana utječe na opću kvalitetu života i potrebno je o tome neprestano buditi svijest ljudi.

Stoga, pazite što jedete!

**Franziska Krivičić, 7.a
Novinarski rad
sudjelovao na
Županijskoj razini
Lidrana**

POSAO MEDICINSKE SESTRE – NAPORAN, ALI LIJEP POSAO

Razgovor s medicinskom sestrom Tihanom Stipančić Jukopilom

24. 2. 2014. u školu smo pozvali mamu našeg učenika Luke Jukopile. Na satu prirode i društva prenijela nam je svoje znanje o ljudskom tijelu. Nakon upoznavanja pojedinih organa, postavljali smo joj pitanja.

GORAN: Kako vam je biti medicinska sestra?

TIHANA: Jako se ponosim svojim poslom. Naporno je, ali to je lijep posao.

MIA: Jeste li do sada pogriješili u svom poslu u operacijskoj sali?

TIHANA: Ja na sreću nikad nisam pogriješila u svom poslu.

VALENTINA: Koliko dnevno imate pacijenata?

TIHANA: Imamo dosta ljudi dnevno, a 2 do 3 pacijenata se operira na dan.

ELA: Dajete li dobrovoljno krv?

TIHANA: Ne dajem krv jer mi je slaba.

ROMANO: Koji vam je slučaj bio najinterventniji?

TIHANA: Došla nam je trudnica koja nije imala dobre otkucaje srca.

MATEA: Koju ste školu završili i koliko dugo ste se školovali?

TIHANA: Išla sam u višu medicinsku školu, a školovala sam se 15 godina.

KARLO: Na koji način pomažete ljudima?

TIHANA: Ja doktorima dodajem instrumente za operaciju.

DANIEL: Koji je postupak kad čovjek izgubi život?

TIHANA: Kad medicinska sestra primijeti da čovjek nije živ, pozove doktora. Zatim doktor pregleda otkucaje srca i kad doktor dokaže da je mrtav, tada pozove obitelj toga čovjeka.

ANTONIO: Jeste li zabrinuti na svom poslu?

TIHANA: Jesam, zabrinuta sam na poslu prije neke operacije.

LEON: Jeste li imali imali pacijente s rakom ili sidom?

TIHANA: Imali smo više pacijenata s rakom, ali i sa sidom.

FILIP: Imate li neugodne situacije na poslu?

TIHANA: Imamo neugodne situacije kad nam dođe neki pijani čovjek ili slično.

VANJA: Koliko često imate pacijente sa zloćudnim bolestima?

TIHANA: Imamo ih skoro svaki dan, ali sada je sve više mladih.

UČITELJICA: Kako se otkrije sida kod pacijenata?

TIHANA: Svaka bolest, pa tako i sida, otkrije se putem krvi.

Četvrtaši i učiteljica Vesna

MATEO: Koje vam je radno vrijeme?

TIHANA: Ja radim od 7,30 ujutro i radno vrijeme mi traje do 19 i 30 navečer, ukupno radim 12 sati.

KARLO: Koliko godina radite?

TIHANA: Radila sam 5 godina u Italiji, a 10 ovdje.

NICOLE: Kako se osjećate kad pomognete bolesniku?

TIHANA: Veselim se skupa s bolesnikom.

ROMANO: Umorite li se u noćnoj smjeni?

TIHANA: Umorim se zato što cijeli dan radim kod kuće i zatim idem na posao u noćnu smjenu.

UČITELJICA: Što vas čeka nakon posla kad se vratite obitelji?

TIHANA: Nakon posla se odmorim, kasnije obavljam kućne poslove i pomažem svom sinu Luki kod pisanja zadaća.

KATARINA: Što ste željeli biti kao dijete?

TIHANA: Kao dijete sam željela biti medicinska sestra i ta mi se želja ostvarila.

FERNANDO: Koje se nesreće najčešće događaju?

TIHANA: Najčešće su prometne nesreće, tučnjava u školi, na poslu, nasilje u obitelji.

LUKA: Kakva je vaša radna uniforma?

TIHANA: Moja uniforma je tamnoplava jer sam viša medicinska sestra.

LEON: Jeste li zadovoljni svojom plaćom?

TIHANA: Nitko nije sretan sa svojom plaćom.

MATEA: Radujete li se našem pozivu u školu?

TIHANA: Jako sam sretna zbog toga.

Razgovor zabilježili: Mia i Ela Perica, Karlo, Lorencin, Antonio Divković, Matea Milanović,

PROJEKT: PROSINAC NEKAD I DANAS, 1. - 19. PROSINCA 2013. g.

Učenici 2. a razreda sa svojom učiteljicom Irenom Juran proveli su projekt u suradnji s roditeljima, djedovima i bakama te istražili i usporedili blagdanske običaje u prosincu nekad i danas. Svoje su radove tiskali u knjižici, a mi vam donosimo neke od priča i uspomena iz starih vremena i novijih dana.

Novogodišnje čestitke

TAKO JE BILO NIKAD

Za Svetoga Mikulu se dobiva poklon u obliku smokve, mendule ili ko si ima sriće i kakovega biškota. Nije bilo čizmica, a poklon bi dobija ispod kušina.

Na Badnjak bi otac pošao u bošku po smrikvu. Okitili bimo ju sa trdin keksima, narančama, jabukama, ki je ča ima. Nije bilo ukrasa. Od 23,00 do 24,00 sata bi se pošlo u crikvu na ponoćku. U crikvi je bija svako lito ukrašen bor sa ukrasima i lampicama, a bile su i jaslje.

Za Božić se pošlo u podne na mašu. Za užinu bi baba prontala njoke sa domaçon kokošon.

Za Novo lito bi dobili u vrtiću ili u školi poklon od Dida Mraza, paket sa voćen i kakovon knjigom ili bilježnicom ili keksima.

Smrikva se skidala za Tri kralja, šestega febrara.

Davorka Buršić, Vanesina nona

UŽANCE ZA SVETEGA MIKULU, BOŽIĆ I NOVO LITO

Kada sam ja bila pića, ni bilo niš ka i danas, asli smo stešo bili kutenti.

Da počnem, za Svetoga Mikulu sestra i ja bimo vrgle škornje osprid naše kamare i veselile se ča ćemo ujutro viti u njiman. Naranča, jabuka, čikulata i ki štolver. To bi nan donija Sveti Mikula. Šibe i Krampus nisu bili naš svit. Za Svetu Luciju sadila

se šenica. Vilija Božja mi je vajak bila srcu draga, baba bi prontovala posutice, bakalar bi se močija u kupatilu pa bi i njega prontala. Manestra od slanica bez mesa i zabilja bila je užanca, te večeri uz zelje i kalamare ke bi did ulovija. Vilija Božja bila mi je lišva od Božića. Svi smo skupa večerali u lipen servisu ki bi se vadija za velike fešte, a potle večere bimo išli na ponoćnicu. Delali smo i krispan.

Za Božić su veliki delali, a mi pići išli u školu. Ni bilo ferija ka i danas, ma moja fameja je znala da je Božić i držala do tega. Dari šoto krispana ni bilo, ali krispan s betlemom je vajak svitija. Ča da van još špjegan?

Novo lito se napro fešteđalo i kraj lita i prvi dan u litu. Pila se Bakarska vodica. Za Novo lito smo mi dica dobivali slatki paket i ko šoldo za dobru ruku. Paket je bija u najlonu ka je imala lipu sliku. Čestitali smo si Novo lito, poili bolju užinu, ku paštu i poželili sve najbolje, zdravlje, ljubavi i sriće. Tako je bilo kad san ja bila pića.

Elda, mama Petre Pulić

KAKO TO IZGLEDA DANAS

Za Svetoga Mikulu stavljamo čizmu na barkun. Ujutro kada se dignemo, u čizmi bude čuda slatkiši.

Za Badnjak se kiti bor. Cila fameja stavlja kuglice i lampice na bor. Ti dan ne imo meso. Uvečer delamo fritule, a potle gremo na ponoćnicu. Po noći stavljamo poklone pod bor. Ujutro se opiru pokloni. Potle marendje gremo na mašu. Potle podne sva rodbina bude skupa na užini.

Za Staro lito delamo kolače. Uvečer s prijateljima pečemo roštilj i plešemo do kasno u noć. U ponoć si poželimo sretnu Novu godinu i napravimo vatromet. Kad se naspavamo, čestitamo Novo lito i drugin ke poznamo.

Za tri kralja skidamo bor, a brat i ja se pripremamo za školu.

Emili Radolović, 2.a

SUSRETI U KNJIŽNICI PROJEKT MOJ MEDULIN

U sklopu višegodišnjeg projekta „Moj Medulin“ u školskoj se knjižnici tijekom godine održavale različite radionice, susreti i druženja.

U Mjesecu hrvatske knjige školska knjižničarka Dušanka Đokanović organizirala je radionicu izrade straničnika. Na straničnike su učenici lijepili fotografije starog Medulina te ispisivali riječi izvornog medulinskog govora uz prijevod na hrvatski standardni jezik. Straničnike su poklonili učiteljima i učenicima.

Tijekom godine školska knjižničarka u suradnji s razrednicima održala je niz radionica od prvog do osmog razreda pod nazivom Ča ta besida znači na satima razrednika. Svaka je radionica obuhvaćala nekoliko etapa rada – od prvotnog zapisivanja čakavskih riječi na ploču koje su učenici spontano predložili do izbora najzanimljivije riječi po mišljenju učenika. Odabranu riječ ispisali su na zajednički plakat te izložili u prostoru knjižnice. Uz svaku riječ napisali su i rečenicu u kojoj se ona rabi te sve preveli na hrvatski standardni jezik. U radu su se služili Rječnikom medulinskoga govor Marije Peruško. Radionice su održane s ciljem očuvanja jezične baštine i njegovanja zavičajnog govora, a bile su prilika da se svi prisjete lijepih, neobičnih, zvonkih, gotovo zaboravljenih riječi medulinskoga kraja i podsjetnik su da je naša dužnost sačuvati ih od zaborava.

LEKTIRNI KVIZ

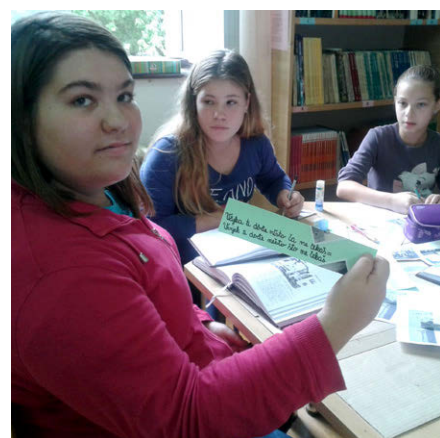
12. prosinca 2013. g. u školi je u organizaciji naše knjižničarke i gđe Adele Granić, knjižničarke OŠ Marije i Line u Umagu, održan lektirni kviz za učenike trećih, četvrtih i petih razreda. U natjecanju trećih razreda pobijedili su učenici PO Banjole, među četvrtašima je bio izjednačen rezultat 4. a i 4. b razreda, a od petaša pobijedili su učenici 5. b.

U potrazi za starim medulinskim besidama

Svaki straničnik - nova riječ

Izrada straničnika

Sat lektire na novi način

Ča ta besida znači

MEĐUNARODNI DAN DARIVANJA KNJIGA

RAZGOVOR S POVODOM

14. veljače 2014. u našoj se školi održala akcija darivanja knjiga pod geslom „**ČITAM, DAM, SRETAN SAM – SVOJU KNJIGU DARUJI TUĐE SRCE OBRADUJ**“. Tim smo povodom porazgovarali s našom školskom knjižničarkom Dušankom Đokanović i saznali nekoliko zanimljivosti o toj akciji.

1. O kakvoj je akciji riječ i što ona obuhvaća?

Danas je osim Valentinova i Međunarodni dan darivanja knjiga. To je već tradicionalan dan u svijetu, a ove se godine po prvi puta održava i u Hrvatskoj. Cilj akcije je da se kao knjižnice angažiramo i zamolimo naše korisnike da sudjeluju u toj akciji darivanja knjiga. Pojašnjenje je bilo to da na žalost mnoga djeca u svijetu nemaju knjiga. To je posebno važno maloj djeci koja tek uče čitati, pa i školskoj djeci. Pozivaju se svi ljudi, ne samo da daruju knjige u knjižnicu, nego da daruju i bolnice, dječje domove, prijatelje, rodbinu, braću i sestre. Čak i predlažu da možete anonimno ostaviti knjigu bilo gdje se djeca okupljaju.

2. Kad ste i kako saznali za akciju?

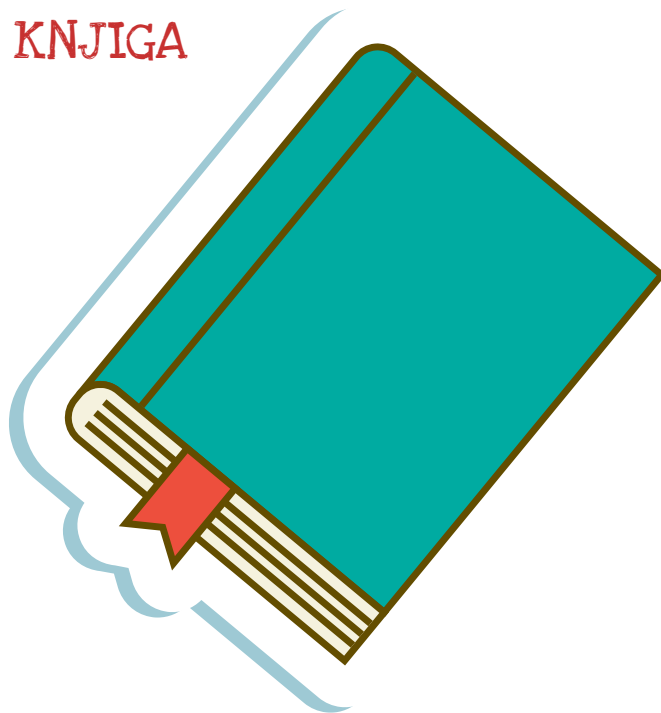
U Hrvatskoj su ove godine istupili knjižničari tako da su se dogovorili da će čitati priče u knjižnicama i nakon toga razgovarati s djecom koliko je važno darivati knjige i potaknuti ih da možda nekome svoju knjigu daruju. Mi smo prije sedam dana dobili mail i obavijest o provođenju ove akcije.

3. Kakav je bio odaziv u našoj školi?

Budući da smo to saznali u vrlo kratkom roku, pribojavala sam se kakav će biti odaziv,

Svoju knjigu daruj i tuđe srce obraduj

međutim sada je naša kutija već puna knjiga, a učenici najavljuju da će donositi još knjiga. Mislim da mnogi učenici u našoj školi osim čitanja vole i darivati. To je poseban osjećaj kad nekome učinite nešto dobro i da je knjiga koju ste pročitali vama donijela zadovoljstvo, i da će nekom drugom donijeti zadovoljstvo.

4. Koje su se knjige najviše darivale?

Najviše su se darivale slikovnice jer smo stavili naglasak na početno čitanje da zainteresiramo prvašice. A kad prvašići nauče čitati, osjećaju zadovoljstvo svojom novom vještinom pa dolaze i po nekoliko puta dnevno posuđivati knjige. Čitanjem se stječe ljubav prema knjigama i razvija čitalačka navika.

5. Jeste li zadovoljni odazivom?

Iznimno sam zadovoljna i mogu reći da nisam ni sumnjala. Koliko smo god imali humanitarnih akcija u kojem god obliku darivanja, uvijek su se naša djeca i učitelji odazivali. Moram naglasiti da su i učitelji darivali knjige.

Zahvaljujemo našoj knjižničarki na razgovoru i svima koji su se priključili i darivali knjige te tako obradovali mnogu djecu. Do kraja ove akcije u našoj knjižnici sakupljeno je sedamdesetak knjiga pa čestitamo svim darivateljima velikog srca!

Razgovor vodili novinari 6.b r.

PROMOCIJA KNJIGE KAMENJAK U PREMANTURI

23. kolovoza 2013. u Premanturi je održana promocija knjige Kamenjak u izdanju Javne ustanove Kamenjak. Grupa autora (Nina Skoko, Sanja Žalac, Neven Iveša, Tatjana Mandić Bulić, Bojana Ćustić Juraga) obuhvatila je u knjizi povijest poluotoka Kamenjak koji je 1996. proglašen zaštićenim područjem, a opisuje prirodni biljni i životinjski svijet, biološku raznolikost poluotoka te obuhvaća zanimljivosti ovog područja kao što su zmajevе brazde koje vode do kraja poluotoka, sportske aktivnost na poluotoku, malu premantursku kuhinju i dr. Knjiga je objavljena u dvije inačice - na hrvatskom i talijanskom te engleskom i njemačkom jeziku. Zahvaljujući donaciji naša školska knjižnica bogatija je za novi naslov, knjigu Kamenjak, koja će nam poslužiti za učenje i bolje poznavanje prirodnog bogatstva našeg zavičaja.

Neka učenje ne bude mučenje

ČOVJEK UČI DOK JE ŽIV.

NTC – SUSTAV UČENJA

13. studenog 2013. dr. Ranko Rajović održao je u našoj školi radionicu i predavanje namijenjene učiteljima, odgajateljima i roditeljima o NTC – sustavu učenja (Nikola Tesla centar – Odsjek mense za darovite) čiji je ujedno autor.

Dr. Rajović naglasio je važnost rane stimulacije djeteta, važnosti kretanja i igre kroz cijelo djetinjstvo koji su preduvjet kognitivnog razvoja djeteta. Naveo je niz istraživanja koja dokazuju da intelektualne sposobnosti ovise o broju sinapsi u mozgu, a one pak ovise o stimulaciji djeteta u prvim godinama života jer se razvoj inteligencije najintenzivnije događa u ranom djetinjstvu. U zanimljivom i poticajnom predavanju dr. Rajović spomenuo je važnost roditeljske odgovornosti za stvaranje poticajne sredine u životu djeteta kao i odgovornost cjelokupnog sustava obrazovanja u vrtićima i školama za razvoj svih intelektualnih sposobnosti (razmišljanja, zaključivanja, pamćenja...).

DISCIPLINA I RADNA ATMOSFERA U RAZREDU

13. veljače 2014. prof. Dinka Juričić održala je predavanje u našoj školi na temu Uspješni načini uspostavljanja discipline i stvaranja radne atmosfere u razredu. Prof. Juričić opisala je mnogobrojne promjene u suvremenom načinu života mladih što otežava rad s novim generacijama prema ustaljenim paradigmatama. Jedan od glavnih problema s kojima se učitelji danas susreću je nedostatak koncentracije a to zahtijeva sasvim nov pristup radu. Pritom je navela niz primjera iz prakse kako motivirati učenike i potaknuti ih da učenje dožive kao igru i izazov.

U svom je izlaganju prof. Juričić istaknula da je odgovor na potrebe današnjeg obrazovnog sustava u gemifikaciji – postupku kad ono što radiš počneš smatrati igrom. Tako su na prvo mjesto u odgojno-obrazovnom sustavu postavljeni strast, kreativnost i inicijativa u odnosu na stari poredak u kojem su bili vodeći inteligencija, marljivost i poslušnost.

DA UČENJE NE BUDE MUČENJE

27. travnja 2014. učiteljica PO Šišan Dragica Dorić održala je radionicu „Da učenje ne bude mučenje“ namijenjenu roditeljima i učenicima u kojoj je prenijela svoja bogata iskustva u dugogodišnjem radu s djecom u školi.

Razmišljanja jedne učiteljice pred odlazak u (mirov)radionicu

Ako je učenje mučenje, tada su učitelji _učitelji, a učenici _učenici. (Lako je nama odraslima igrati se riječima kad su „đačke muke“ iza nas!) Dobrodošli na „mučionicu“ učiteljice Dragice Dorić!

Zašto su danas tako popularne radionice o učenju? Čemu toliko vike oko učenja kad sve možemo naći na internetu (čitaj: sveznadaru)? Koju ulogu u toj priči imaju roditelji – sporednu ili glavnu? Zar iskustvo nije najbolja škola (ili je školarina jako skupa)?

„Ja se ne sramim učiti.“ Pavunova je rečenica koja me nadahnula i pokrenula atome mog bića (zar u ovim godinama?) da učinim ono što cijeli svoj život radim – počnem dijeliti svoje znanje i iskustvo. Neki će reći: „Ne samo da dicu muči u školi, nego i nas, roditelje, „masira“ kako da mi gremo u školu“. Drugi će na to: „Da smo barem to znali prije!“

Ja, Titova pionirka, Šuvarova gimnazijalka i dugogodišnja učiteljica prosvjetnog sustava koji je trpio razne reforme u potrazi za boljim rezultatima obećajem da ću do svoje mirovine učiniti sve da moji učenici budu: ZNATIŽELJNI, KREATIVNI, MAŠTOVITI, SAMOUVJERENI, HRABRI, UPORNI, OPTIMISTIČNI, OTVORENI, OŠTROUMNI, HUMORISTIČNI.

Zar ne bi trebali biti poslušni, vrijedni i puni znanja jer danas je na tržištu znanje najtraženija roba? Znanje je ono što ostaje nakon što smo zaboravili sve naučeno. Koje su to kvalitete koje nikad ne blijede, koje svaka učiteljica i učitelj žele podariti svojim đacima? Ponovno pročitajte prethodni odlomak.

Milijuni ljudi su vidjeli jabuku kako pada, ali se Newton jedini zapitao zbog čega. Po čemu je bio drugačiji? Bio je znatiželjan – željan znanja. Jesu li naša djeca dovoljno znatiželjna? I te kako! U školu dolaze kao upitnici, ali je napuštaju kao točke. Zašto? Jednostavno – uče od odraslih da su odgovori bitni, a ne pitanja.

Reforme, HNOS, kurikuli... a rezultat? Na tronu su Japanci i Kinezi s najviše bodova na međunarodnim testovima znanja. Koliko dugo ćemo se zavaravati da je naš sustav djelotvoran? Sve dok budemo zatvarali oči pred činjenicom da s učenjem treba započeti prije škole. Djeca na svijet dolaze poput spužvica koje žude za znanjem. Ako azijski trogodišnjaci mogu učiti slikovno pismo, zar naša djeca ne bi trebala naučiti abecedu do pete godine (kad znamo da se 50% sinapsi razvije do te dobi)?

Prije trideset godina mislila sam da svako dijete mogu „do vrha napuniti“ znanjem i često sam se razočaravala jer mi to nije uspijevalo. Deset godina kasnije razmišljala sam kako svakom djetetu mogu pružiti dovoljno, a danas sam svjesna da to mogu učiniti roditelji puno prije mene, samo ih treba podučiti.

Kako pomoći svom djetetu koje ima poteškoće u učenju (njih četvero od desetero treba stručnu pomoć)? Kako naučiti svoje dijete razmišljati i kako ga odgojiti da bude pripremljeno za život?

Upravo je to misao vodilja na radionicama za djecu i odrasle koje ću osmišljavati i dalje, i dalje... sve dok vi to budete tražili.

**S poštovanjem i otvorena srca,
vaša učiteljica Dragica**

Zimovanje u Pölsu - dnevnički zapisi

1. DAN

Krenuli smo u 8 sati u Austriju. Sjeli smo u autobus i putovali 2 sata do Slovenije. Vidjeli smo malo snijega. Kasnije smo stigli do kafe bara i doručkovali. Putovali smo još 4 sata. Kada smo stigli do hotela, pojeli smo užinu. Sjeli smo u bus i otišli po skije i pancerice. Vratili smo se u hotel i večerali.

2. DAN

Ujutro, kad smo se probudili, otišli smo na doručak. Nakon doručka igrali smo se vani na snijegu. Grudali smo se i radili snjegoviće. Nakon igre na snijegu slijedio je ručak. Presvukli smo se i otišli na sanjkanje. Večera nas je dočekala u Domu umirovljenika. Prije spavanja smo posjetili sportsku dvoranu i igrali smo graničara. Vratili smo se u hotel.

3. DAN

Ujutro smo se probudili i otišli na doručak. Nakon doručka smo učili skijati na skijalištu Grebenzen. Ručali smo u restoranu na skijalištu. Poslije podne smo otišli u hotel, presvukli se i večerali ponovno u Domu umirovljenika. Navečer smo posjetili vatrogasnu postaju. Nosili smo vatrogasne kacige i vidjeli kako su prije izgledale. Pokazali su nam jako puno pehara i igrali smo stolni nogomet. Pokazali su nam vatrogasna vozila i opremu. kada smo sve vidjeli, vratili smo se u hotel.

4. DAN

Ujutro smo se probudili i otišli na doručak. Dan smo proveli uživajući u termama. Kupali smo se u bazenu, išli u jacuzzi i na aquagan. Poslijepodne smo proveli u igraonici. Igrali smo Playstation, biljar, pikado i stolni tenis. Plesali smo, skakali, pjevali, vrištali i crtali. Kada je to završilo, vratili smo se u hotel na spavanje.

5. DAN

Kada smo se probudili, otišli smo na doručak. Slijedilo je super skijanje, uvod u takmičarski dio, zatim ručak. Večer smo proveli na kuglanju. Bilo je super. Na večeri smo bili u McDonaldsu. Sretni smo se vratili u hotel na spavanje.

6. DAN

Ujutro smo se probudili i otišli na doručak. Na skijanju se održala utrka. Neki su osvojili pehare, a svi smo dobili diplome. Nakon ručka smo se u hotelu presvukli i krenuli u šoping. Bilo je odlično. Proveli smo večer na karaokama. Vratili smo se u hotel, umorni i sretni zaspali.

7. DAN

Slijedio je povratak. Nakon doručka, pospremanja stvari i pakiranja, umorni ali i zadovoljni iz Pölsa smo krenuli u 9,30. Putem su nas pratili kiša i gusti snijeg kao da nam još jednom zahvaljuje i želi sretan put u zavičaj, u naše Banjole, kamo smo stigli oko 16,00 sati i gdje su nas s nestrpljenjem čekali naši roditelji. Svi smo bili presretni i odmah su krenule priče kako nam je bilo, a bilo je nezaboravno! Hvala svima koji su nam omogućili ovaj doživljaj!

Matija Kostešić, 3. r, PŠ Banjole

ŠKOLARCI SLIKOM DO VILE MARIJE

GALERIJA „3MC“

U četvrtak 17.10.2013. održala se kreativna radionica u Domu za psihički oboljele osobe Vila Marija, koja je dio projekta „Školarci slikom do Vile Marije“, u suradnji s Hrvatskim društvom likovnih umjetnika te osnovnim školama Istarske županije. Na radionici su sudjelovale učenice sedmog i osmog razreda naše škole s učiteljicom LK Mirjanom Konta.

Projekt služi kako bi se kroz kreativne i zanimljive radionice stare i bolesne osobe socijalizirale, a učenici svojim radovima pridonijeli estetskom uređenju zgrade.

Materijal s kojim smo radili bio je glina, a započeli smo izrađivanjem jednostavnih zdjelica koje smo po volji ukrašavali raznim reljefima, utiskivali čipku, lišće i ostalo, te tako stvarali zanimljive i lijepe uzorke. Zatim smo izradili gliste koje smo oblikovali u zdjelice.

U 10,30 smo otišli u blagovaonicu, dobili ukusne sendviče i kakao te popričali sa šticienicima doma i osobljem. Kad smo se vratili, u ravnu ploču od gline smo utiskivali reljefe, pisali citate i tako dovršavali radove.

Prije povratka razgledali smo vrt i životinje Vile Marije te saznali da imaju psa, dvije kokoši, 2 patke, kozu, ribice, jarca i da očekuju još puno njih, te da održavaju više od 35 aktivnosti kao što su zbor, nogomet, boćanje...

Prilikom drugog odlaska u Vilu Mariju glazirali smo radove, odnosno namazali ih tekućim staklom, kako bi ostali sačuvani i lijepi. Dobili smo i kolače koje smo s užitkom pojeli. I ovaj put smo se odlično zabavili.

Otišli smo kući puni dojmova i zadovoljni uspješnom radionicom, u kojoj su se i mlađi i stariji okušali u keramičarstvu te stvorili unikatne umjetničke radove koji sada krase zidove Vile Marije.

Franziska Krivičić, 7.a

U Medulinu je nedavno na Placi otvorena novouređena Galerija „3mc“ (Galerija medulinski multimedijalni centar). Izložena su umjetnička djela različitih autora iz fundusa Općine Medulin (umjetnici su iz Hrvatske, Litve, Japana, BiH, Italije, Austrije, Makedonije, Slovenije nastali na Međunarodnim likovnim simpozijima u Medulinu), kopija detalja tzv. Pomorskog mozaika šest autorica, odijelo i fotografije članova limene glazbe „Hrvatskog sokola“ kao simbol prve organizirane kulturne manifestacije prije sto godina u Medulinu, jedan video uradak na temu ljubavi i baštine tj. segmenta povijesti općine Medulin i djela nastala na Međunarodnom likovnom simpoziju Medulin 2013.

U utorak, 12. studenog 2013. godine s početkom u 14,30 sati je u medulinsku novoootvorenu Galeriju „3mc“ svoje učenike, koji pohađaju slobodne aktivnosti u Osnovnoj školi dr. Mate Demarina u Medulinu, dovela njihova profesorica likovne kulture Mirjana Konta. Učenici su odgledali šestminutni video autorica iz Italije te uz stručno vodstvo doc. mr. art. Aleksandre Rotar, izložene slike, fotografije, kolaže, skulpture, crteže, grafike rađene različitim tehnikama čiji su autori profesionalni umjetnici. Učenici su bili stručno uvedeni u značaj svakog djela, pitanjima su aktivno sudjelovali u analizama tehnika, motiva i sadržaja pojedinih djela i cijele izložbe.

Ispregr galerije 3mc 2.b s autoricom klupice Sonjom Milotić Šesto

Sljedeći dan, u srijedu, izložbu su posjetili učenici 4.a razreda, 2.b razreda i 3. razreda iste škole, sa svojim učiteljicama: Vesnom Privrat, Marijom Papac i Brankom Puškadijom. Već petu godinu za redom, tijekom trajanja Međunarodnog likovnog simpozija i tijekom trajanja izložbi nastalih djela na Simpozijima, realizira se suradnja s Osnovnom školom dr. Mate Demarina iz Medulina i na način da učenici aktivno sudjeluju u dijelu rada Simpozija tijekom predstavljanja i predavanja umjetnika u atelijeru. Učenicima je omogućeno stjecanje znanja i upoznavanje alata, materijala i tehnika in situ, što im je inače tijekom osnovnoškolskog obrazovanja unutar programa koji se realizira u samo jednom školskom satu tjedno, samo djelomično omogućeno. Izložbu su postavile Lara Ušić i Aleksandra Rotar.

Aleksandra Rotar

MOBILNA INTERAKTIVNA IZLOŽBA

24. veljače 2014. učenici sedmih razreda naše škole posjetili su Multimedijalni centar 3mc u Medulinu uz pratnju učiteljice Jelene Korenić. Tamo se održala izložba „Mobilni interaktivni muzej“ na kojoj je bilo izloženo 30 eksponata iz različitih područja fizike. Cilj ove izložbe bio je potaknuti mlade da sami istražuju i otkrivaju fizikalne zakone te da se posvete znanosti i razviju svoje mišljenje. Učenici su se oduševili raznim fizikalnim napravama uz koje su mogli lakše razumijeti fizikalne procese i usput se dobro zabaviti.

Dajana Vesić, 7.a

22. TRAVNJA - DAN PLANETA ZEMLJE

Udruga Agro Mediteran organizirala je u Multimedijalnom centru 3mc u Medulinu predavanje dr. sc. Željka Prgomet na temu Uzgoj smokava. Dr. Prgomet je prisutnima objasnio način rada sa sadnicama, način obrade i održavanja biljaka do sazrijevanja ploda te načinu pripreme plodova smokve. Članice udruge Agro Mediteran na kraju predavanja svakom sudioniku su poklonile po jednu sadnicu smokve.

U PO Ližnjan i Banjole te vrtiću Medulin članice udruge održale su edukativno predavanje o zaštiti prirode i uzgoju smokava. Učenici su se nakon predavanja uključili u akciju sađenja sadnica smokava u školskom dvorištu. Bio je to poticaj za razvijanje ekološke svijesti i brige o okolišu i mediteranskom bilju kod najmlađih učenika.

Učenici petog razreda OŠ Medulin, izradili su likovne radove na temu smokava te su ih izložili Multimedijalnom centru "3mc" u sklopu predavanja.

MATEMATIKA

Zbrajanje i oduzimanje – to je laka stvar.
Trebaju ih naučiti da na kraju godine
Ne bude dar – mar!

1, 2 i 3 – to su pravi brojevi.

Množenje i dijeljenje treba znati
Jer poslije ćeš lakše zaspati.

Leonarda Bonaca, 5.a

DAJ MI PET

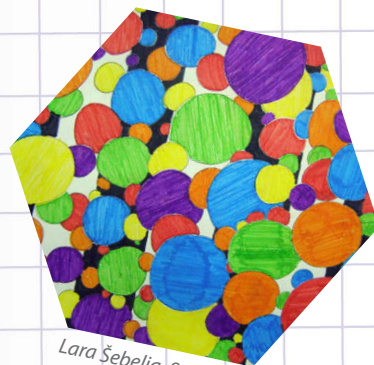
Ima jedna, ali vrijedna,
Mnogima je samo san,
Mnogima uljepša dan.

Daj mi pet! To je sreća.
Možda bude još i veća.
U dnevniku svi je hoće
kao da je slatko voće

Ima jedna, ali vrijedna.
Petica je zlata vrijedna!

Lukas Mandić, 5. a

$$I = \frac{\epsilon}{R + r}$$

Lara Šebelja, 8.a

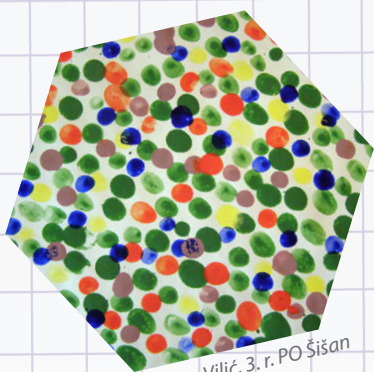
MATEMATIČKI STIHOVI

Dva i dva su četiri,
A tri i dva su pet,
Ajmo sada skupa
Upoznat ovaj svijet!

Kocka je tijelo,
A kvadrat je lik.
S nulom se ne dijeli,
To je pravi trik!

Julian Tišljarec, 5.a

$$ax^2 + bx + c = 0$$

Andrea Vilić, 3. r. PO Šiššan

PETICA

Petica ja sam lijepa
I prirodan sam broj.
Svi me đaci znaju,
S nestrpljenjem očekuju me na kraju.

Na kovanici jednoj stojim
S prijateljem svojim.
Sa mnom se lako množi i dijeli
I uvijek je na kraju iznos
Pola ili cijeli!

Filipa Pušić, 5. a

PRIRODNI BROJEVI

O prirodnim brojevima tu je riječ.
Svi su brojevi prirodni
Izuzmemo li nulu.
S nulom je lako računati.
Prirodne brojeve znaju svi.
A znaš li ih i ti?

Vita Raffaelli, 5.a

MATEMATIČKA RAZONODA

Zbrajanje,
Oduzimanje
Volim ja,
To me jako zabavlja.

Množenje,
Dijeljenje
Rado radim ja,
Za mene je to rasonoda.

Ivan Grgorović, 5. a

$$\frac{b \pm \sqrt{D}}{2a}$$

Sara Čoza, 8.b

Leticia Bobanović, 5. a

Ledeno inje
zarobilo je, za tren,
promrzle travke.

Leon Stanić, 6. b

Snješko ledeni
uživa u hladnoći,
radostan i sam.

Leon Stanić, 6. b

Sobovi vuku
saonice sa darom
za malu djevojčicu.

Erna Kuralić, 6. b

Radujemo se
djedu, saonicama
i praporcima.

Leon Stanić, 6. b

Pahulje pale su,
Sunce se ne vidi,
hladan je ovaj dan.

Matteo Kirac, 6. b

Radujemo se svi
srdašca ispunjenih
duhom Božića.

Leon Stanić, 6. b

Bezbrojne zvijezde
obasjale su nebo.
Jutrom se ugase.

**Neil Karaselimović,
6. b**

Tražimo čizme
u hladno, zimsko jutro,
promrzlih nogu.

Leon Stanić, 6. b

Ivan Vlačić, 5. a

Svi smo veseli
što nam Božić dolazi.
Jedva čekamo!

Erna Kuralić, 6. b

Zamro je kreket,
raspjevanih žabica
u našoj lokvi.

Leon Stanić, 6. b

Bijelog ruha
ponosno se uzdiže
planina Učka.

Leon Stanić, 6. b

Filipa Pušić, 5. a

Sitne pahulje
prekrivaju put, znamo
Božić se bliži.

Katarina Paus, 6. b

Zvijezde sjaje
na nebeskom platnu dok
snage imaju.

**Svemir Mandana
Milićević, 6. b**

Zalutali zec
u zamrloj prirodi
čeka proljeće.

Leon Stanić, 6. b

Zimsko je jutro
osvanulo u zimskom
bijelom odijelu.

Nina Korva, 6. b

Planinski vjetar
raznoseći snjegove
štipa obraze.

Leon Stanić, 6. b

U mojem vrtu
ne cvatu ruže, nego
je mraz procvao.

Nina Korva, 6. b

KAD ŽIVIŠ NA SELU, IMAŠ LIPŠI POGLED NA SVIT

Andrea Rudan, 3. r. PO Šišan

LIPO MOJE MORE

Lipo moje more,
Vajk si tu!
Vidin te anke u svome snu.

Najlipše je s barkon
na more pojti,
S puno ribe doma dojti.

More je dimboko,
Vali hitaju visoko.
Lipo moje more,
Zajno se pozna
Koliko smo si blizu ti i ja.

Mihovil Zec, 8.a

Emanuela Lekaj, 5. b

PROLIĆE

Marač je doša.
Vitar puše,
Sunce sja,
U ariji se čuju
odori mora.

Valovi u grote hitaju,
Cviće reste, tići kantaju.
Kako je lipo u mojen kraju!

Ivona Periša, 8.a

JENO MALO SELO

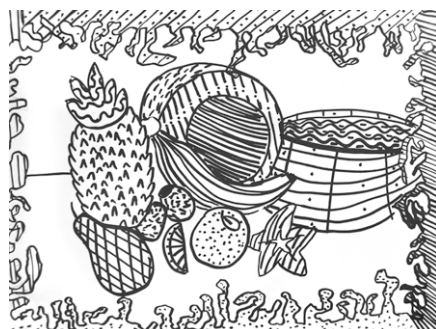
Ima jeno malo selo u kemu se
svi štimaju, vajk su u kumpaniji
i vajka feštaju. Ujutro kad se
zbudiš, graš van i čuješ ništo
posebno, čuješ čistu ariju, bolju
ariju.

Kad živiš na selu, imaš lipši
pogled na svit.

Moje selo ima sedansto hiža i
miljar i petsto ljudi. Kad rivaš,
slobodno pasaj! Ode su svi vajk
dobrodošli. Ode se malo ki svađa
i rabiva, tu je lipo živit.

Neka se drugi ne ofende, ma moje
malo selo je najlipše, malo selo
Banjole.

Mateo Skoko, 8.a

Josephina Tanushi, 6.a

VINKURAN

Vinkuran, selo moje malo,
Radi kega bi mi srce fermalo.
Tebe čine: Cota, Vikovice,
Centar i Debeli vrv.

Centar, kega diči stara škola
U noven ruhu tu je već čude lit.
Garovac, Strped,
Kućine s malin jasicama za Božić,
A na kraju sela Kava Romana
Iz ke su vile grote nosile i Arenu u
Puli zidale.

Od Kućine gre put za Soline,
A na kraju puta čeka doprto
more.
Litnja večer, čuje se mužika od
vala
I zvon arbola s brodi.
Lik za dušu moju!

Paola Rosanda, 8.a

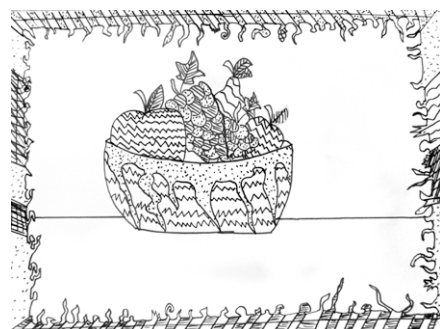
DIDE

Kako mala san s tobom vazda
kantala
I s tobom se cilo vrime igrala.
Vodija si me na svoju malu barku
Ča spala je na moru i suncu
žarku.

Prije nego ča bin pošla spati
Lipu si mi štoriju zna sponidati.
Ja san snila lipi san,
A sutra bi me zbudija novi dan.
Vrime je brzo pasalo i ja san
naresla,
U sićanju su mi ustale one čari
ditiñstva.

Po cile smo dane samo uživali,
E dide dragi, kadi su ti dani?

Ana Pajić, 8.a

Klara Pasković, 6. a

MORSKI ČOVIK

Medvjedica,
Adrijana,
Morski čovik,
na sigan lipo leži,
mirna – ka i da spi.
Od južine,
od marete
ona se štuvala,
pa se na kraj dala.
Tu će malo počinuti,
i jopet se u more hititi.

Martin Žgomba, 8.a

Dino Milić, 5. b

DICA SE IGRAJU

Dica se igraju,
u sabji školje kopaju,
balotu trupaju,
svi čisti se šporkaju.

Pak tako svi diblji teču u hižu
aš he baba zove na južinu.

Sonja Paus, 8.a

Martin Lleshaj, 5. b

KIŠA

Došlo je proljeće,
budi se cvijeće.
Bude se bumbari i drveće.

Budi se i kišica,
kap po kap pada na tlo
i sve se zazelenjelo!

Adrian Mačina, 2. r. PŠ Banjole

Domagoj Ganić, 7. b

KIŠA

Kiša pada kap, kap, kap.
Sva sam mokra, nek se zna!
Kiša pada bez prestanka,
to me jako živcira.

Sunce je napokon zasjalo,
moju kuću obasjalo.
Sad sam jako sretna,
lopta me već čeka.

Tamara Pavlić, 2. r. PŠ Banjole

GLASUJEM ZA NAJLJEPŠI DAN

GLASUJEM

Glasujem za čisto Jadransko more
i velike, visoke gore.
Glasujem za mirisno cvijeće
i toplo rano proljeće.

Glasujem za marljive ptice,
i čupave zaštićene vjeverice.
Čuvajmo naše zlatne dane
i zvijezde zlatom obasjane.

Glasujmo svi za naše zdravlje,
Zemlji priredimo veliko slavlje
Glasujem za najljepši dan
da nam svijet bude kao san!

Ivona Jusufi, 4. b

MORSKA OBALA

Stojim na morskoj obali, dok sunce gorko prži. Čekam... Što čekam? Ne znam ni sama.

Slušam valove kako jure kao da se utrkuju jedan ispred drugog. Iskaču, onda zaranjaju i tako dok se praskom ne rasprsnu o oštre hridi koje otvorenih usta čekaju na novi val.

Vjetar fijuče. Sigurno ga je nešto jako razljutilo kad tako viče. Ne volim vjetar. Mrsi mi kosu i probija se kroz tišinu. Grane se njišu. Vjetar ih škaklja. Šuštanje lišća zvuči kao da se stabla hihoću, kao da su spremna na igru. Tiho razmišljam.

Kad odjednom, ugledam jednu ribicu koja iskače iz uzburkane vode, a onda gle za njom iskače još jedna, i još jedna! Tako polako iz vode iskače cijelo jato malih riba. Toliko zaokupljene svojom igrom... Njima ne smeta vjetar. Kamenčići se kotrljaju nošeni valovima. Izmjenjuju mjesta, gotovo kao da izvode neki neobičan ples kojem samo oni znaju korake.

Katarina Paus, 6.b

Ana-Marija Babić, 6.b

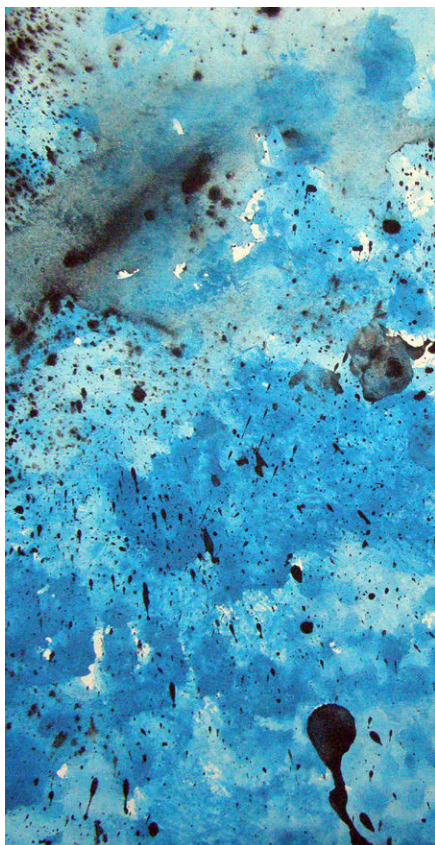
Eleonora Bolković, 6.b

Luanna Počerek, 6. a

Nina Korva, 6. b

Nino Vugrinec, 2. r. PO Banjole

KIŠNI DAN

Jednog lijepog dana na livadu je došao oblak tmuran, sivi.
Kiša, vlaga i hladnoća u njemu živi.
Za par sekundi počela je padati kiša
i smočila jasnog sivog miša.
Spustio je uši skoro do poda,
i tako pognute glave po kiši hoda.
Svima je bilo žao jasnoga miša,
htjeli su da napokon prestane kiša.
Nitko se nije htio smočiti da do njega dođe,
zato su čekali da kiša prođe.
Kiša je padala cijeli dan,
smrznutog mišića uhvatio san.
Kad je kiša napokon prestala,
sva voda s mišića odjednom je nestala.
Prošao je tako kišni dan,
pričala su djeca dok ih nije uhvatio san.

Carla Rosanda, 4. r. PŠ Banjole

ZIMA DOLAZI

Dolazi, dolazi, na put kreće,
sva u bijelom, sva puna sreće.
Pahulje joj svijetlu kosu miluju,
polako je dodiruju.

Dok ledenim stazama tiho hoda,
rastopljene pahulje, što postale su voda,
sad su već led,
sasvim nepomičan, sklizak i blijed.

Gle, tamo je, u tami stoji,
nit da čezne za domom svojim.
Odsjaj joj u očima poput kristala blista,
poput najdražeg dragulja, poput najnježnijeg snježnog cvijeta.

Što po tankom ledu hoda, to njoj ne smeta,
led se topi, sve krcka, sve se lomi...
Hodat ona neće stati, nastaviti će, do kraja doći.

Za nju gubitka ni predaje nema,
uz nju pahulje mirno idu, poput ustrajnih putnika.
Svakoga ih trenu nekoliko stane
samo da se malo na led naslone.

Zajedno idući složno pjesmu skladaju
pjesmu leda, pjesmu zime,
pjesmu pahulja što na tlo padaju.

Luanna Počerek, 6.a

Domagoj Ganić, 7.b

SUNCE JE...

Sunce je toplo,
sunce je žuto,
sunce je razigrano,
nikada ljuto.
Sunce je kao limunada slatka
zato ga vole djeca svaka.

Andrea Rudan, 3.r. PO Šišan

Erik Sanković, 6.b

ZIMA

Ulične joj svjetiljke obasjavaju lice,
lepršaju i lete snježne pahuljice.
Djeca male snjegoviće prave,
dok se odrasli vesele i slave.
Božićnom se jutru djeca najviše raduju,
dok poklone otvaraju, božićne pjesme pjevaju.
Zima je najljepše godišnje doba!

Josephina Tanushi, 6.a

VODA

Voda je potok,
voda je rijeka,
voda je život cijeloga svijeta.

Adrian Mačina, 2. r. PŠ Banjole

Aslan Ademi, 6.b

MALI SNJEŠKO

Žalio se mali snješko:
Živjeti je danas teško!
Čim sunce malo sine,
već se topim od vrućine.

Andrea Vilić, 3. r. PO Šišan

Luka Mičić, 2. r. PO Šišan

MOJ VRT

Prije par dana padala je kiša i zalila moj vrt. U njemu raste razno povrće i voće, a o njemu brine moj djed.

Kad je kiša prestala padati, sunce je zasjalo i nasmijalo se, a ja sam izašao i ugledao prekrasan prizor. Stablo oraha mahalo mi je svojim granama. Voćke su blistale poput čistog zlata. Crvena ruža, rumena poput plamena provirila je u susjedovo dvorište. Mlada maslina bila je sretna poput najveselijeg dječaka. Ružmarin je širio jak miris, kao i susjedni lovor. U kutu je izrasla visibaba koja mi je mahnula glavom u znak pozdrava.

Moj vrt je pravi raj. Jako se veselim kad ga vidim jer me uvijek oraspoloži.

Bepo Paus, 6.a

Erik Sanković, 6.b

MOJ VRT NOĆU

Izjutra je cijeli moj vrt još spavao, bio je smiren i bez ikakva zvuka i šuštanja. Dvije su masline uvijek bile tihe, stajale su uspravno i ozbiljno u jednom dijelu vrta skroz pred kraj. Palme i ružmarin bili su uvijek najuočljiviji, vjerojatno zbog svojih boja - ružmarinova ljubičasta i zelena protivile su se suncu, dok je palmina zlatnozeleno i smeđa boja lagano i poletno raznosila radost po vrtu.

Nedavno zasađene tatine gredice salate i mamine gredice ruža izgledale su najsladše. Mamine su ruže već propupale, a tatina je salata mekanim i malenim glavicama provirila iz tla. Prekrasna je zelena živica ponosno vodila do ulaza u kuću.

Polako se bližilo podne, a sunce je pržilo zrak tako da je postajalo sve teže i teže disati. Jedva je koji povjetarac rashlađivao moj vrt. Oleandar, borovi i mekana trava lagano su se njihali u ritmu vjetra. Nježne tratinčice održavale su svakoga dana proljetni bal, uz vrućinu sunca i pjesmu ptičica.

Bila sam u vrtu sve dok se polako i tiho, sasvim na prstima prišuljala noć, a s njom i sumrak. Sumrak je laganom pjesmom noći uspavljivao sve u vrtu. Sve su biljke zaspale poput uspavane ljepotice. Moj je vrt najljepši u sumrak i noći, cio se orosi i spava kao malo dijete u potpunoj tišini.

Luanna Počerek, 6.a

DOK PTIČICE LIJEPO PJEVAJU

Danas je taj dan! Idem saditi vrt. Uzimam klimavu motiku i krećem na posao.

Dok kopam po žarkom suncu, sve mi se više čini da od vrta neće biti ništa. Napokon, prekopao sam sve do zadnjeg zrna zemlje, a sad sjeme. Od toga sitnog zrnca nastane puno raznog i raznobojnog povrća. Prošlo je tri dana. Nigdje ni klice nema, ali vidim sive oblake. Evo ga! Vidim kapljicu i još na tisuću braće i sestara oko nje.

Tjedan dana je prošao. Kiša je padala gotovo svaki dan. U vrtu sam i ne mogu vam opisati pogled. Sve je prepuno šarenih boja: crvenih, ljubičastih, zelenih...

A na kraju vrta blitva kao da se svojim mekanim rukama odgurava od tla i raste, raste. Nevjerojatan prizor!

Moreno Novoselac 6. b

Vita Ptiček, 5. c

PROLJEĆE U ŠUMI

Jednog sam dana otišao u šumu. Dok sam ulazio sve dublje i dublje, sve je postajalo sve zelenije i zelenije. Trava je bila lagano posuta rosom. Na licu sam osjetio sunčane tople zrake. Čuo sam kako na zelenim stablima ptice pjevaju. Jasno se vidjelo kako proljeće donosi život u šumu.

Sve je mirisalo po šumskim jagodama koje su bile male, crvene i slatke. Nisam mogao odoljeti a da ih ne probam.

Šuma je bila prekrasna, sve je bilo šareno od šumskih ljubičica, šafrana, tratinčica.

Nakon nekog vremena počela je kiša uz lagani povjetarac. Krenuo sam kući. Na putu sam vidio prekrasnu dugu. Kad sam stigao kući, sve sam ispričao mami.

Aslan Ademi, 6.b

ŠUMICA

Iz tmurnih je oblaka lila kiša i sićušne su se kapi prosipale po visokim stablima i gustoj travi. Kruta kora stabala natopila se vodom i omekšala. Kad su se oblaci izgrmili i istresli sve što su nosili, iz sjene se pokazalo sunce. Isprva slabašno i treptavo, a zatim toplo i ugodno. Trava se obasjana suncem i okupana vodom osjećala bolje no ikad. Širila je osvježavajući miris proljeća.

Sunce je sjalo i grijalo sve pred sobom: žute maslačke koji su se prostirali rubom šume i bijele majušne tratinčice koje su se krile iza svakog grma. Kos je pjevao iz svega glasa diveći se tek rascvjetanim vočkama. Biseri nanizani na svježim ispletenim paukovim mrežama polako su nestajali. Sa stabala se pružao prekrasan pogled na sunce kako zalazi uz ćukanje ćuka.

Zlatna će kugla sljedećeg jutra nanovo posuti zlačane zrake.

Svemir Mandana Milićević, 6.b

PROLJEĆE

*Ptice vele da su stige visibabe
bijele.
Šapću ptice plave iz trave.
Hvale se ljubice da imaju lijepo
lice.
Ptice i lastavice lete pored lijepog
cvijeća.
Dvije ptice se zašarene i postanu
zaljubljene.
Sve je kao slika umjetnička.*

Alex Ušić, 3. r. PŠ Banjole

PROLJEĆE

*Stiglo nam je proljeće, veselo kao
ptičice.
Visibabe bijele i jaglaci žuti
pokrili su livadu zelenu.
Proljeće ima razne boje,
bijele tratinčice i plave potočnice.
Uz njih smiješe nam se šumarice i
crvene bubamarice.*

Marin Buić, 3. r. PŠ Banjole

UVALA DEBELJAK

Ljeti se kupam u pješčanoj uvali Debeljak. Tamo je čisto i toplo more. Volim plivati i roniti u moru. U središnjem dijelu nalazi se pijesak sivkaste boje, mekan i sitan. S lijeve i desne strane uvale nalaze se niske stijene na kojima su priljepljeni priljepci i puževi. More je tako bistro da se na dnu mogu vidjeti račići i ribice. U uvali Debeljak najopasnija je riba pauk, koja se uopće ne vidi jer se zakopa pijesak.

U daljini vidi se otok Lošinj.

Ljeti najčešće dolazim na more u popodnevnim satima. Najljepše je kad je more mirno, a ja slušam pjesmu cvrčaka.

Moris Macuka, 6.a

Lucija Pap, 3. r. PO Šišan

BRNESTRICA

Uvala mog mjesta zove se Brnestrice. Meni je ona jako draga, ima puno lijepih brnistra poput žutog sunca. More je bistro kao kap kiše. Na dnu mora leluju se morske trave. Ljeti je ondje pravi raj. mnoštvo kupača čekaju zalazak sunca koje izgleda poput zlatne kugle koja tone u more. Tu provodim svoje ljetne dane i uživam u svakom njenom kamenčiću koji je ispran morskim valima.

Na Brnestrice se nalazi jedan mali most koji je djelo starih stanovnika Pomera. Izgrađen je od velikog kamena koje je izvađeno iz mora. To je jedna čarolija moje uvale.

Brzo prođe ljetno i dođe zima. Tada nastane pustoš u uvali ali i tada ono ima svoju posebnu ljepotu. Odlazak u mirnu uvalu ispunjava me i tada sretnem jer razmišljam o ponovnom ljetu i radostima u uvali sreće.

Sara Periša, 6.a

KAD BI STALI SATOVI

Bilo je hladno. Puhao je vjetar. Svugdje je pao snijeg. Puhalo je tako jako da su svi moji satovi stali. Išao sam k Marku da vidim koliko je sati, ali i njemu su se pokvarili satovi. Išao sam k Matiji, ali i njegovi ne valjaju. Išao sam k Mateu, isti problem. Išao sam svugdje i svugdje isto! I shvatio sam problem! Sve baterije su se bile pokvarile.

Svima sam to rekao. Svi su bili sretni, a ja također. Svi su mi čestitali što sam shvatio problem. Imali smo veliku feštu.

Dominik Demović, 2. b

BIJECA

*Uvala mala na punti iza ferala.
Lijepa na vjetru, prekrasna na bonaci.*

*Tko tuda prođe, tko ovdje svrati,
Željan ljepote opet se vrati.*

*Bijele su stijene na njenoj obali,
Zlatni se pijesak na suncu cakli,
Valovi teško šume u noći,
Tek koji brodić u nju navrati.*

*Klik galebova često se čuje,
Pokoja riba iz vode skoči,
Cijela je uvala kao na dlanu,
Uvala mala, odmor za oči.*

*Veseli račići po mulu šeću,
Malene noge podižu hitro,
A sipica mala crnilo pusti
I oko periske more zamuti.*

*Bilo vedro ili kiša pada
Uvijek je vesela uvala mala.
Valovi, ptice, rakovi, ribe
Svi složno u uvali žive.*

*Volim tu uvalu,
Svako joj stablo i stinu,
Jako je lijepa,
Najljepša u Medulinu.*

Antonio Lazarić, 6.a

PROLJEĆE

*Proljeće je meni
najljepše doba,
kad trava zazeleni
i sunca je puna soba.*

*Proljeće je svako,
u meni sreća raste
kad vidim kako plavim
neбом lete laste.*

*Kad na cvjetić bijeli
pčela mala slijeće,
to me veseli,
to je za mene proljeće.*

Nikola Juničić, 3. r. PŠ Banjole

Ja sam lastavica, zovem se Mateo. Sad se vraćam s juga. Vidio sam nešto veliko kako leti prema meni. To je bila ptica grabljivica. Počeo sam letjeti, a onda se čuo pucanj. To je bio lovac Matija koji je skinuo pticu grabljivicu, a mene je spasio i vratio sam se tamo gdje trebam.

Mateo Laginja, 2. b

U KAKVOM SVIJETU MI ŽIVIMO

ULICA

*Ura na zvoniku
Lipa miriše
I auta jure
Cestom
A pješaci paze kuda idu*

USKRS

*Uskrs nam se bliži
Slavimo
Kristovo uskrsnuće
Radujemo se
Svjetlu svijeta*

2. b razred

Sonja Paus, 8.a

KAD MI BUDE PEDESET...

Imat ću puno godina i bit ću jako stara. Radit ću kao učiteljica i bit ću jako zaposlena. Živjet ću u Šišanu u jednoj velikoj vili. Bit ću jako pametna, a izgledat ću staro. Imat ću obitelj koja će se brinuti za mene, a i za moje kućne ljubimce: psa, mačku i papigu. Imat ću muža, puno djece i veliki jacuzzi. Eto, tako će biti kad meni bude pedeset!

Arianna Zec, 2. r. PO Šišan

MOJA PRAVA SU...

Moja prava su: pravo na zdravlje, pravo na zdravu prehranu, pravo na igru, pravo na dovoljno ljubavi..., ali zato imam i razne obaveze. Moram ići u školu, moram pisati zadaće i moram imati dobre ocjene jer inače neka prava, kao na primjer pravo na igru, više ne vrijede.

Nažalost, neka djeca na svijetu nemaju nijedna od tih prava i zato se nadam da ću im jednom moći pomoći.

Svemir Mandana Milićević, 6.b

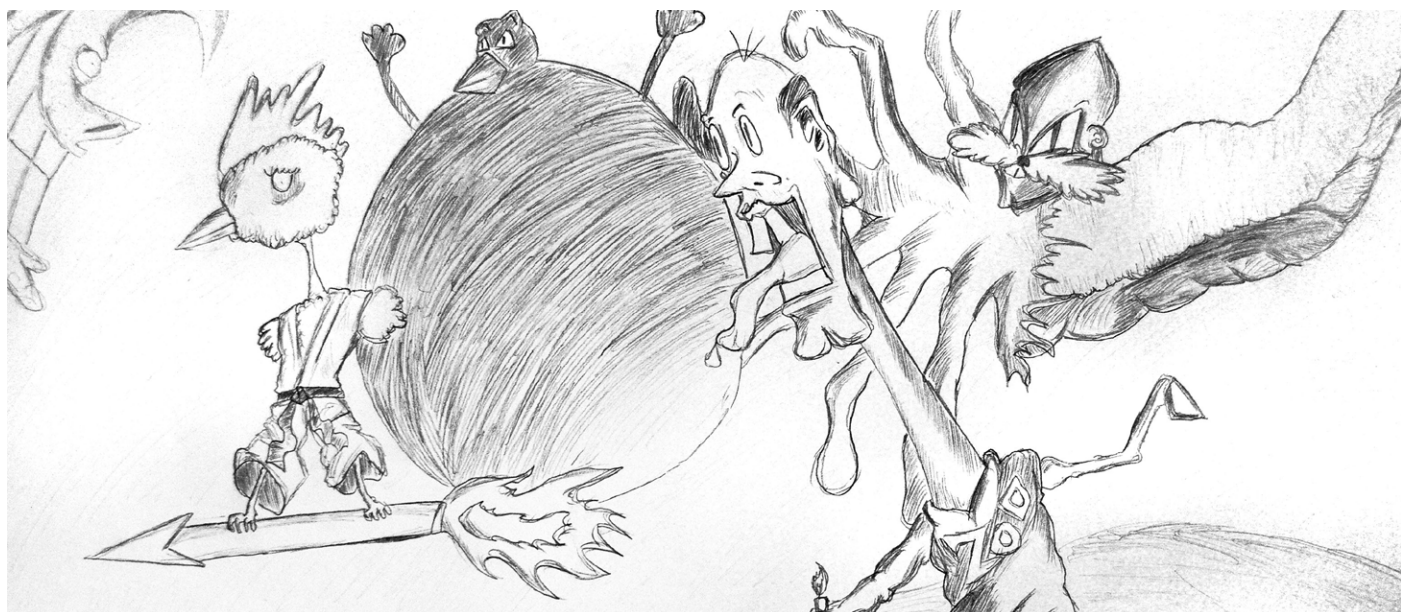
Leticia Bobanović, 5.a

DJEČJA PRAVA SU...

1. Sva djeca i mladi imaju ista prava. Niti jedno dijete ne smije biti oštećeno zbog: spola, jezika, boje kože ili religije.
2. Djeca i mladi imaju pravo na najveću moguću mjeru zaštite zdravlja kao i zdravstvene preventivne i medicinske brige.
3. Djeca i mladi imaju pravo na besplatno osnovno obrazovanje. Osim toga mora im se osigurati i posjet školama, koje bi ih dalje mogle obrazovati.
4. Djeca i mladi imaju pravo na: igru, odmor i kulturne i umjetničke aktivnosti.
5. Djeca i mladi imaju pravo na informiranje, kao i na to da kažu slobodno svoje mišljenje i budu saslušani.
6. Djeca imaju pravo na dobar odgoj, njihovi roditelji ili odgajatelji ne smiju primjenjivati silu. Zloupotreba i zlostavljanje djece su zabranjeni.
7. Djeca i mladi imaju pravo u ratu dobiti posebnu pomoć i zaštitu.
8. Djeca i mladi imaju pravo na zaštitu od rada kojim bi bili iskorišteni i na zaštitu seksualnog zlostavljanja.
9. Djeca i mladi imaju pravo na život sa svojim roditeljima i na kontakt s oba roditelja, ako su im roditelji razdvojeni.
10. Djeca i mladi invalidi imaju pravo na podršku i unapređenje kao i na aktivno sudjelovanje u društvenom životu.

Sva ova prava u našoj zemlji su ispoštovana, ali postoje mnoge zemlje svijeta u kojima nisu. Mi živimo sretno i bezbrižno dok djeca u mnogim dijelovima svijeta rade i zlostavljana su. Željela bih pomoći toj djeci i poručiti svim odraslima da brinu i budu dobri prema djeci.

Geraldine Kristaj, 6.b

Erik Šegota, 7. a. r.

MOJA PRAVA SU...

Meni se moja prava nikada nisu uskraćivala niti oduzimala. Uvijek sam imala sve što mi je potrebno. Uvijek sam dobivala dovoljno ljubavi i pažnje od svojih roditelja i moje obitelji. Igrala sam se i odlazila u školu. Naravno, imam i obaveze koje ispunjavam, u školu odlazim svakoga dana i pišem zadaće, ali te mi obaveze nisu teške. Nadam se da će moje djetinjstvo i dalje biti sretno i puno ljubavi što bih željela svoj djeci svijeta.

Eleonora Bolković, 6.b

Renata Buršič, 5. a.

OD TABLE S KREDOM DO TABLETA S MEMORIJOM

Sva ta elektronika i mehanika: mobiteli na dodir, MP3- playeri, i-podovi, tableti, playstationi.... nekoga to možda zbunjuje, dok je drugima to kao urođeno. Nekada davno, prije našeg vremena za to se uopće nije znalo, a tek da je postojalo.

Kada sam za uspješan kraj 5. razreda dobila tablet kao poklon od roditelja, bila presretna, već oduševljena. Cijeloj sam obitelji željela pokazati svoj novi elektronički uređaj, ali najviše zanimanja pokazala je moja baka Jagoda. Kada sam došla u kuću majčinih roditelja, moj tablet nije mogao proći nezapaženo pred bakinim očima. Sva zbunjena u licu baka je nasrnula s pitanjima tipa: Što je to čudo što držiš u rukama? I kako li to funkcionira?

Baka nije mogla odoljeti bez da me upita može li ga uzeti u svoje ruke. Ah, u očima joj se vidjela znatiželja za novim predmetom u kući, a kako li je tek mirno čekala moj odgovor! Kada sam joj napokon dala misteriozni novi uređaj, bojala se ne bi li se ako ga krivo pridrži mogao razbiti. S velikom ga je pozornošću moja baka gledala i kada je nakon nekoliko minuta šutnje progovorila prvo što je rekla bilo je: „I mi smo imali takve, ali s kredom i spužvicom! Bili su čak i iste veličine, a vidi sad ovo...“

Bakinom je rečenicom uslijedilo mnoštvo mojih pitanja o bakinom i djedovom mladenačkom životu. Na svako pitanje dobila sam odgovor, ali neki su me odgovori doista zaprepastili, toliko da sam čak zaboravila na tablet. Nekoliko sam odgovora čak i zapamtila, ono što je tada mojoj baki i djedu bila stvarnost i tadašnja sudbina, shvatila sam koliko se svijet promijenio. Moja baka morala je hodati čak dva kilometra do škole, u „torbi“ se najčešće većina zadaće napisane na „tabletu“ izbrisala za što su u školi bili kažnjavani, a najgore i najbolnije bilo je udaranje šibom po prstima i klečanje na kukuruzu. Kaže baka da su takav način odgajanja podržavali i njihovi roditelji. Baka je bila pretrpana obavezama, kao i sva druga djeca iz sela. Morala je čuvati i voditi stoku na ispašu svakog jutra prije škole, te se buditi čak u 5 sati ujutro, što današnjem naraštaju, kaže baka, ne bi palo ni na pamet.

Isprija sam mislila da tadašnja djeca nisu imala vremena za igru, no onda se djed nadovezao i rekao kako je cijelo selo imalo po jednu krpenu loptu za svu djecu, dok su djevojčice imale krpene ili drvene lutkice koje su najčešće same izrađivale, a bile su im dragocjene. Lutkice i lopte bile su najveće dječje blago tog vremena.

Kada bolje razmislim sve se promijenilo i svijet je u mnogočemu napredovao... tako su tableti s memorijom u kratko vrijeme zamijenili table s kredom i spužvicom.

Mark Miota, 5. b

Luanna Počerek, 6.a

Tijekom sedmodnevnog boravka u Austriji učenici 4. razreda POŠ Banjole vodili su DNEVNIČKE ZAPISE s ciljem praktične primijene usvojenih znanja iz talijanskog jezika vezanih uz tematske cjeline: sportovi, obroci, vrijeme, dijelovi dana i dnevne aktivnosti.

LA NOSTRA SETTIMANA BIANCA

Il secondo giorno a Pols quando ci siamo alzati abbiamo visto la neve dalla finestra. Ci siamo vestiti subito e siamo andati a giocare fuori sulla slitta. E' stato meraviglioso. Abbiamo fatto anche un puppazzo di neve enorme. Dopo averlo finito abbiamo fatto una battaglia con le palle di neve. E' stato molto divertente. Dopo ci siamo divertiti scherzando fino all'ora di andare a letto.

Matteo Hrelja

E' venerdì. Mi alzo alle 7 e mezzo. Alle 9 vado a sciare. Alle 3 del pomeriggio vado a fare shopping. Alle ore 18 vado a cantare al karaoke. Sono le 10 di sera, torno in camera e vado a dormire.

Lara Plastić

La mattina ci siamo svegliati alle 7 e un quarto. Alle 9 siamo andati a sciare. Dopo aver trascorso la giornata sugli sci siamo ritornati in hotel per cenare. Il giorno dopo siamo andati a nuotare in piscina. La sera siamo andati a giocare a bowling e ci siamo divertiti tanto. L'ultimo giorno siamo stati invitati dagli organizzatori ad una grande festa.

Jan Stojanović

Il 19 febbraio mi alzo alle 6 e mezzo. Faccio colazione e vado subito a sciare. E' l'una. E' ora di pranzo. Dopo pranzo faccio i compiti. Il pomeriggio andiamo a visitare i pompieri. Dopo cena sono stanco, ritorno in camera e vado a dormire. Buona notte!

Patrik Blašković

Le vacanze in Austria erano molto belle. Una mattina mio amico ed io ci siamo svegliati alle 7. Per colazione abbiamo mangiato i panini con il salame e abbiamo bevuto il cacao. Alle 7 e mezzo siamo andati alle Terme. Siamo arrivati alle 9. Abbiamo nuotato in piscina per 6 ore! Li' abbiamo pranzato. Alle 16 siamo ritornati all'hotel. La cena era alle 20. Venerdì' abbiamo fatto una gara di sci. Ho vinto due trofei!

Matko Buić

Sono le 7 e mezzo. Mi alzo, mi lavo, mi vesto. Sono le 8. Faccio colazione. Mangio pane e marmellata e bevo la spremuta d'arancia. Sono le 9 e vado a sciare. Alle 11 comincia la gara di sci. E' mezzogiorno. E' ora di pranzo. Sono le 4 del pomeriggio e vado a fare shopping. Alle 6 di sera andiamo a ritirare i premi per i primi tre posti nella gara di sci.

Carla Rosanda

FUŠ - Film u školi

Osvrt na film *Kradljivica knjiga*

Kradljivica knjiga, igrani film Braiana Persivala, filmska je adaptacija istoimenog romana Marka Zusaka. To je ratna drama čija se radnja odvija u Njemačkoj za vrijeme Drugog svjetskog rata, a glavni pripovjedač koji nas vodi kroz radnju je Smrt, sveprisutnu i svemoćnu u vrijeme ratnih razaranja.

Trinaestogodišnja Liesel nakon smrti mlađeg brata odlazi u novu obitelj. Njezini novi roditelji su Rose i Hans koje naziva majkom i ocem. Odmah se sprijateljuje s Hansom koji ju uči čitati i pisati. S njim je pročitala svoju prvu knjigu za koju se ispostavilo da je bila grobarov priručnik. Njena nova majka Rose, uvijek ljutog pogleda, hladnog i strogog ponašanja prema svima, Liesel nije bila simpatična, no s vremenom počinje ju svhaćati i zavoli ju. Liesel se sprijateljuje s Rudijem, svojim vršnjakom, koji jako voli trčanje i nogomet.

Nakon nekog vremena u njihovom domu pojavljuje se Max, sin očeva prijatelja koji je Hansu spasio život u ratu zbog čega osjeća moralnu obavezu da se oduži jegovoj obitelji. Max je Židov koji je pobjegao pred nacističkim progonom, a Hansova ga obitelj prima i sakrije u podrum.

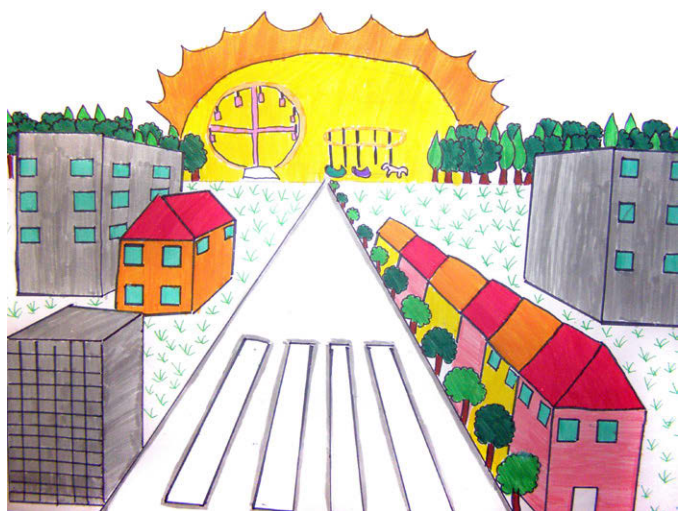
Rose je bila jedina u obitelji koja je zarađivala pranjem i peglanjem rublja. Jednog je dana Liesel odnijela gradonačelnikovo ženi čistu odjeću, a ona ju je odvela u svoju kućnu biblioteku gdje je Liesel mogla dolaziti čitati. No s vremenom gradonačelnik joj je zabranio da dolazi nakon čega je Liesel kradom kroz prozor ulazila u kuću i krala (posuđivala) knjige.

Film je potresan i tužan, emocionalno jak. Upozorava nas na zlo koje nosi rat i na žrtve holokausta koje se ne smiju ponoviti. Film nosi snažnu antiratnu poruku i zato mi se jako svidio.

Lara Šebelja, 8. a

Ana Božić, 8. a

Petra Siladić, 7. a

Mario Gortan, 5. b

U KAKVOM SVIJETU MI ŽIVIMO?

Nekad je sve bilo prirodno, jednostavno i lijepo. Djeca su imala pravo djetinjstvo, ispunjeno srećom, ljubavlju i igrama. A danas je priča potpuno drugačija, sve postaje brzo i isprazno.

Djeca se ne znaju igrati, njihova je zabava u tehnologijama, a to je posve neprirodno. Djeca sve manje izlaze iz kuća, opsjednuta su Facebookom, igricama, internetom. Većina ljudi po cijele je dane uz kompjutore, dopisuju se s prijateljima, igraju igrice, stavljaju svoje slike, gledaju tuđe, a ako na njima imaju sto lajkova, prozovu te elitom, iako ne znaju ni što to znači. Druženje ne postoji.

Svoje su poruke sveli na skraćenice: LN znači laku noć, VTP volim te puno, IJT i ja tebe, LJPS lijepo sanjaj... i sad se zapitajmo u KSMŽ?

Antonela Demović, 7. a

BITI ZALJUBLJEN

DIVNO JE BITI ZALJUBLJEN

Biti zaljubljen izgleda ovako:

Neprestana kretanja. Nema načina da mirujem. Jedino mi je na pameti kako da što duže i bliže budem toj osobi. Neprestano mislim na njega, ali opet... kad sam zaljubljena nije sve tako bajno i šareno.

Nažalost, postoji i neuzvrćena ljubav. Koliko god je loše dobiti jedinicu iz nekog predmeta, gore je biti nesretno zaljubljen. Neuzvrćena je ljubav nešto najgore. No sve to pokrije nada da će jednom ljubav biti uzvrćena, a što se tiče uzvrćene ljubavi – tada sve postaje svršeno. Svakoga dana budim se uz misao da na svijetu postoji osoba koja me voli koliko i ja nju, a to je neprocjenjiv osjećaj. Imati oslonac, rame za plakanje, osobu od povjerenja, osobu koja ti svaki dan da četiri kune za pekaru.... to je lijepo, a imati sve to u jednoj osobi – to je prelijepo.

Zato je divno biti zaljubljen.

Koliko god čovjek bio tvrda srca, ljubav će ga uvijek omekšati. Ljubav je ta koja pokazuje i razotkriva pravo lice čovjeka – ono malo, nevino dijete koje strepi i čezne da voli i bude voljeno.

Živa Černeka, 8.a

RECEPT ZA VJEČNU LJUBAV

Sastojci:

jedna čudesna šuma
čarobne mrvice ljubavi
par skrivenih pogleda
pregršt zagrljaja
poljubac
dvije zdjelice šumskih jagoda
čokoladni preljev

Plan rada:

Pronaći čudesnu šumu i zajedno s voljenom osobom sakriti se od ostalih ljudi. Pogledati se skriveno i dopustiti da vas čarobne mrvice ljubavi pospu. Podijeliti pregršt zagrljaja i spojiti usne u poljubac. Ubrati šumske jagode koje će upravo u tom trenutku sazrijeti, umočiti ih u čokoladni preljev i pojesti ih sapletenih ruku. Od tog trenutka voljet ćete se vječno.

Ana-Marija Babić, 6.r

Ljubim te
Uvečer.
Bjelina oblaka stoji nad nama,
A vjetar raznosi
Valove u daljini.

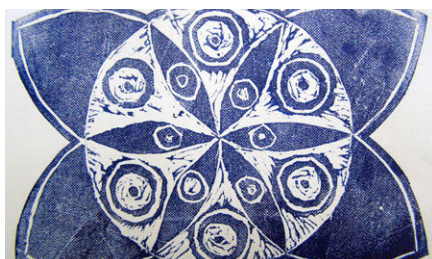
Sara Krleža, 6.b

Ljeska se more
U ranu večer.
Baš sada
A vion ljubavi
Visoko leti.

Ana-Marija Babić, 6.b

Ljeto je prošlo, ali
U mom srcu ostat ćeš zauvijek.
Bijelo sad je postalo sve,
A ja ti ponavljam:
Volim te!

Katarina Paus, 6.b

Martin Žgomba, 8.a

Nikolina Leverić, 8.b

Ivona Vojak, 8.a

Volim biti zaljubljena

*Kada sam zaljubljena,
jako sam sretna.
Na njega mislim dan i noć
i ponekad poželim do njegovih vrata poć.*

*Kada se zaljubim,
skroz na skroz poludim.
Tada samo o njemu mogu razmišljati,
ne mogu mirno ni spavati.*

*I kada učim, misli mi nekud drugdje lete,
zaljubljena sam skroz od glave do pete.
Sve zaboravim,
samo na svoju simpatiju mislim.*

Nikol Josić, 5.c

Lara Šebelja, 8.a

Ljubav

*Želim ti prići i reći da te volim,
ali svaki put kad te vidim, zanijemim...
I ne znam što govorim.*

*Pogled tvoj u srce me dira
i tad čujem samo kako oko mene
muzika svira.*

*Kad zatvorim oči,
vidim samo nas i čujem tvoj glas,
tada znam da postoji spas
i nada za nas.*

Martina Lleshaj, 8.a

Sličice iz školske svakodnevice

I najduže putovanje počinje prvim korakom

Prvi dan u školi posebno je uzbudljiv za prvašiće koji su ove godine imali prijam uz vesele klaunove i moto **SREĆA JE TAMO GDJE STE VI, DJECO!**

1. b s učiteljicom njemačkog jezika Danijelom i svojom učiteljicom Dolores

Zanimanje koje ću raditi sa srcem

Ja bih volio biti kuhar. Kuhao bih ukusna jela i pekao pizze. Volio bih da svi dolaze k meni. Ja bih svoj posao radio sa srcem.

Bartol Knežević, 1. a

Ja bih volio biti policajac. Hvatao bih lopove i pomagao ljudima. Vozio bih automobil i motor. Ja bih svoj posao radio sa srcem.

Adrian Ilisić, 1. a

Ja bih htio biti astronaut. Volim letjeti u visinama. Volim letjeti i otkrivati nove planete. Ja bih svoj posao radio sa srcem.

Duje Vicković, 1. a

Ja bih volio biti liječnik. Liječio bih bolesne i brinuo o njihovom zdravlju. Davao bih im lijekove. Ja bih svoj posao radio sa srcem.

Ivan Šeb, 1. a

1. a u zagrljaju s učiteljicom Marinikom

KAKO JE U PRVOM RAZREDU?

Malobrojni, ali važni prvašići iz Šišana s učiteljicom Dragicom

Kad sam krenula u prvi razred, bila sam jako sretna. Upoznala sam dječake koji nisu išli sa mnom u vrtić. U prvom razredu je lijepo. Obožavam tjelesni. Naučila sam puno toga. Ponosna sam što idem u školu.

Emma Galac, 1. b

Kad sam krenuo u prvi razred, osjećao sam se sretno. Najviše mi se svidio sat prirode i društva. U prvom razredu je zanimljivo, ali mi se ne sviđa što se jedan učenik ne ponaša ozbiljno. Naučio sam zbrajati i oduzimati. Ponosan sam na sebe.

Viktor Matić, 1. b

U prvom razredu je lijepo. Upoznao sam puno prijatelja i prijateljica. Najviše mi se sviđaju satovi TZK i prirode i društva. Obožavam petice! Naučio sam zbrajati i oduzimati pa i čitati. Nije mi se svidjelo što je moj prijatelj slomio ruku. Ponosan sam što ću prvi razred proći s pet.

David Pačalat, 1. b

Ovogodišnji moto prijama prvaši

Bila sam jako uzbuđena kad sam krenula u prvi razred. Osjećala sam se sretno iako sam bila sramežljiva. Upoznala sam nove prijatelje i prijateljice. Najviše mi se svidio moj razred. Nije mi se svidjela blagovaonica. Naučila sam čitati, abecedu i još puno toga. Obožavam učiteljicu Dolores i ponosna sam što mi je ona učiteljica.

Emma Pošić, 1. b

Prvi dan u školi

Kad sam krenuo u prvi razred, osjećao sam se uzbuđeno. Volim učiti i pisati zadaću. Najviše volim matematiku i prijatelje iz razreda. Obožavam dobivati petice. U prvom razredu je lijepo jer učimo. Naučio sam čitati. Ponosan sam na svoj rukopis.

Leo Demarin, 1. b

Bio sam jako sretan što ću upoznati nove prijatelje u razredu. Volim se igrati s prijateljima i učiti matematiku. Obožavam petice, tjelesni i nogomet. Ne sviđa mi se kad učenici 4. razreda uprljaju našu učionicu.

David Mandalinić, 1. b

Sretan sam što idem u prvi razred. U prvom razredu najviše mi se sviđa: učenje, pisanje zadaće, matematika i prijatelji. Obožavam igrati nogomet s prijateljima iz razreda. Nije mi se sviđelo kad je jedna djevojčica rekla nešto ružno drugoj djevojčici. U prvom razredu je lijepo. Naučio sam da treba lijepo pisati. Ponosan sam jer dobivam petice. **Andrea Kolić, 1. b**

U prvom razredu je zabavno. Volim učenje, pisanje zadaće i druženje s prijateljima. Obožavam tjelesni. Naučio sam abecedu tiskanih slova, a ubrzo ću znati i abecedu pisanih slova. Ponosan sam što ću proći s 5,0. **Aleks Demarin, 1. b**

Kad sam krenula u prvi razred, bila sam jako sramežljiva. Jako mi se sviđa moj razred i prijatelji koji su sa mnom u razredu. Nije mi se sviđelo kad sam zaboravljala napisati zadaću. Obožavam matematiku i učiteljicu Dolores. U prvom razredu je lijepo.

Kim Marie Rola, 1. b

Kad sam krenula u prvi razred, osjećala sam se ponosno. Jedva sam čekala da idem u prvi razred. Upoznala sam nove prijatelje i učiteljice. Najviše mi se sviđela učiteljica Dolores, razred i škola. Obožavam svoju učiteljicu. Naučila sam čitati i još puno toga. Ponosna sam na svoju učiteljicu.

Stefani Marić, 1. b

PROSINAČKO DRUŽENJE SA ŠTIĆENICIMA I ODGAJATELJIMA DOWN CENTRA U PULI

18. prosinca 2013. u posjet su nam došli šticećnici i odgajatelji Down centra Pula. S njima već dugi niz godina ostvarujemo lijepu i uspješnu suradnju, organiziramo druženja i radionice te se zajedno pripremamo za blagdane. Učiteljica TZK Danče Banković i knjižničarka Dušanka Đokanović zajedno s učenicima viših razreda pripremili su im priredbu u sklopu koje je bila organizirana radionica izrade novogodišnjih ukrasa i mali kviz znanja. Uz pjesmu, ples, recitacije, nastup mažoretkinja i gimnastičarki druženje je proteklo kao i svake godine u vedrom i pozitivnom ozračju, ispunjeno dobrim novogodišnjim željama.

S nama su i Banjolci

Učiteljica Dubravka s prvašićima iz Ližnjana

DANI ZABAVE

Pored ozbiljnih i radnih dana bilo je i dana kad smo pokazali da znamo što je dobra zabava. Maškare su imale svoju kostimiranu nastavu i ples u balon dvorani, a nije izostala ni čajanka u organizaciji osmaša.

Nastava pod maskama u 7.a

Prijatelji iz klupe

Zabava za sve - velike i male maškare u balon dvorani

Novo lice našeg domara Marina

Vile, princeze, vještice...

Nema čajanke bez 6.b

Školska priredba

12. travnja održana je školska priredba povodom Dana škole na kojoj su sudjelovali učenici nižih i viših razreda i publici se predstavili zbornim nastupima, recitacijama, dramskim igrama, igrokazima, plesnim i folklornim nastupima, a sve je posebno oduševilo kazalište sjena učenika 4. c razreda.

Uvijek rado viđeni mali folklorši

Miševi i mačke iz Šišana

Pozdravna riječ ravnateljice škole Brune Kuharić-Milovan

Uz gitaru učitelja Marinka svi bolje pjevaju

Što se dešava u školi i oko nje

Jedna fotka u prolazu

4. b i učiteljica Suzana

A gdje je Miho

Nagrada igra - čije su ovo čarape

Nogometna lopta uvijek i svuda

Složna grupa u produženom boravku

Školsko igralište nikad nije prazno

U dobrom društvu vrijeme brže prolazi

U trećem razredu s učiteljicom Brankom

Učiteljica Irena i 2.a u šetnji

Učiteljica Jasna i 4.c. nakon generalne probe

Učiteljica Marija rame uz rame s 2. b

Uz Mihovila i naše spremačice spremno poziraju

SPORTSKE STRANICE

Sportska natjecanja

ATLETSKO NATJECANJE U KROSU

26. studenog 2013. godine učenici naše škole sudjelovali su na Međuopćinsko prvenstvo osnovnih škola u krosu u Divšićima. Dječaci su osvojili 1. mjesto, djevojčice 2. mjesto.

Među najuspješnijim atletičarkama našle su se: Sara Krleža, Sara Periša, Nika Agostelli. U muškoj ekipi najuspješnij atletičari bili su Jasmin Hasanović, Mika Jan Rola, Dino Vodopija, Rocco Ćoza, Bepo Paus.

MEĐUŠKOLSKO NATJECANJE U MALOM NOGOMETU

15. siječnja 2014. godine školska nogometna ekipa sudjelovala je na natjecanju u malom nogometu u Barbanu gdje je osvojila 3. mjesto. Nogometna ekipa: Dino Vodopija, Jasmin Hasanović, Luka Grbin, Mika Jan Rola, Mario Škof, Marin Mlakić, Vanja Milutinović, Toni Macan, Bepo Paus, Paolo Verk, Armin Reka, Eric Dorins.

Voditeljica: Danče Banković

Sara, Nika, Sara i Antonela, najuspješnije atletičarke škole

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U PLIVANJU

13. rujna 2013. godine učenici naše škole sudjelovali su na Županijskom natjecanju u plivanju. Natjecali su se u različitim disciplinama, pojedinačno i u štafetama.

Ekipa djevojčica (Paola Rosanda, Sandra Slišurić, Ana Miličević, Ileana Rosanda, Ema Ivetić, Enni Galant, Nina Katarin, Sana Vrbljanac) osvojila je 2. mjesto.

Ekipa dječaka (Martin Dolenc, Bepo Paus, Ivan Pliško, Elsar Hakiki, Antonio Pereša, Mark Miota, Dino Milić, Mario Gortan, Eric Sficco, Matija Mauša) osvojila je 3. mjesto.

Martin u jednom od pohoda na svjetsku medalju

On je pametan, visok i zgodan, i još k tome svjetski prvak! Sve je to razlog da i ove godine zamolimo za razgovor našeg prijatelja Martina Dolenca i saznamo kako je izgledalo putovanje...

Martin Dolenc učenik je 7. b razreda naše škole. Ove je godine sudjelovao na svjetskom natjecanju u kajtanju u Kini. Martin je svojom snalažljivošću, iskustvom i čvrstom voljom uspio dokazati da i mladi ljudi mogu pokazati svoje talente među puno starijim natjecateljima. U nastavku saznajte sve o njegovu provodu u zemlji Dalekog istoka!

1. Koliko si, kako i čime putovao? U kojem si hotelu i gradu odsjeo?

Putovao sam autom 3 sata do Venecije. Tamo sam se ukrcao u avion za Pariz. Iz Pariza sam dvanaest sati putovao do grada Guangzhou. Dolaskom u zračnu luku, proveo sam još sat vremena putujući autom za Haikou. Odsjeo sam u hotelu Kingbai u gradu Bo'ao.

2. Kako je bilo kajtati u novim vodama?

Bilo je ružno! More je bilo onečišćeno i mutno zbog kanalizacije koja otječe. Svom srećom, vjetar je dobro puhao i otpuhao me na pobjedničko prijestolje.

3. Jesi li probao neku novu hranu i kakvi su ti dojmovi o toj drugačijoj kulturi i hrani?

Ne, hrana mi se nikako nije svidjela! Ta je hrana potpuno drugačija nego na što smo mi, Europljani, naviknuti. Naime, sedamnaest dana sam jeo rižu, ali nisam izgubio energiju. Energiju mi je davala misao i želja da pobjedim i zato sam izdržao sve te muke.

4. Koliko vas je bilo iz Hrvatske? Koje si mjesto osvojio?

Iz Hrvatske smo bili samo tata i ja. Osvojio sam 3. mjesto, a ukupno je bilo 46 natjecatelja.

5. Jesi li se zaljubio ili barem stekao nova prijateljstva?

Nisam se zaljubio, Hrvatice su bolje i ljepše, ali stekao sam nova prijateljstva i zbog toga sam jako sretan.

6. Kakve si spomenike vidio?

Šetajući gradom nisam vidio nikakve značajnije spomenike, pa ih nisam niti zapamtio. Dakle, nisam vidio ništa osim mora, riže i Kineza.

7. Kakva je bila konkurencija?

Konkurencija je bila jaka i stvarno sam se namučio da dođem na pobjedničko postolje. Nije lako boriti se protiv svjetskih prvaka velikih država poput SAD-a i same Kine. Teško je, ali sve to liječi odličan pobjednički osjećaj.

8. Koliko si dana bio tamo i sviđa li ti se takav način života; bi li se mogao prilagoditi životu u Kini?

Bio sam tamo sedamnaest dana i odmah da vam kažem - ne, ne bih nikako mogao živjeti tamo. Čudno je jer sam naviknut na mala mjesta. Kinezi se ponašaju kao likovi iz kineskih crtića. Zanimljivo je bilo tih sedamnaest dana, ali ne bih tamo izdržao duže.

9. Jesi li stekao neka nova iskustva? Što si doživio da je vrijedno pamćenja?

Naravno da jesam! Na svakom natjecanju steknem nova iskustva. Ovog puta sam naučio da će me vrijeme bez vjetera baciti u more. Naime, šta se desilo... tog dana nije puhao vjetar, ali ja sam naravno otišao kajtati. No kako je za kajtanje potreban vjetar, kojeg nije bilo, morao sam plivati do kopna punih trideset minuta u potpuno nepoznatom moru s punom opremom.

U međuvremenu je Martin proputovao drugu polovicu svijeta, brže nego što ga uspijemo susresti i popričati s njim. O novim uspjesima čitajte u sljedećim brojevima Cvrčka, a Martinu želimo još puno pobjeda širom svjetskih mora!

Na Županijskom natjecanju iz biologije sudjelovao je učenik 7. a **Marin Cvitić** i zauzeo 6. mjesto. Mentorica: **Natalija Zoričić**

Na Županijskom natjecanju iz matematike sudjelovali su i ostvarili sljedeće rezultate:

Anton Rosanda, 7. a - 6. mjesto

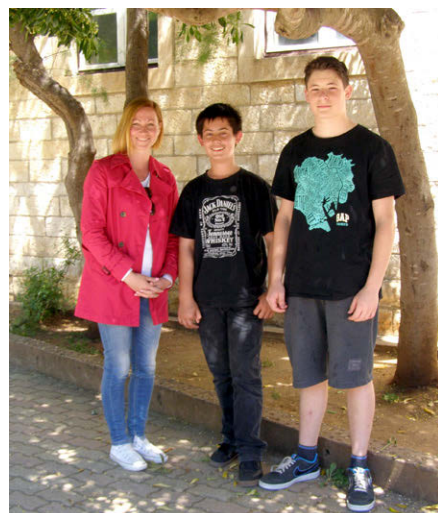
Nika Agostelli, 5. a - 5. mjesto

Mentor: **Jasmin Matijević**

Nikolina Leverić, 8. b - 8. mjesto

Mentorica: **Dženana Svičarović**

Živa Černeka, Ana Pajić, 8.a

Dio ekipe s natjecanja Pula-moj grad s učiteljicom Natašom

Na Županijskom natjecanju iz geografije sudjelovali su i ostvarili sljedeće rezultate:

Anton Pulić, 6. a - 3. mjesto

Bepo Paus, 6. a - 6. mjesto

Nika Agostelli, 5. a - 4. mjesto

Nikolina Leverić, 8. a - 10. mjesto

Mentor: **Miroslav Šop-Kebert**

28.11.2013. u OŠ Veli Vrh održana je 6. Informatička štafeta – županijsko međuškolsko timsko natjecanje osnovnih škola u informatičkim vještinama. Našu školu predstavljala je ekipa u sastavu:

Eric Sficco, V.c

Anton Pulić, VI.a

Anton Rosanda, VII.a i

Katja Kučič, VIII.b

Ekipno su zauzeli 10. mjesto. Učenike su pripremale učiteljice informatike **Hatka Adrović** i **Nataša Kukulja**.

21. siječnja održano je školsko takmičenje u informatici Infokup 2014. Natjecatelji u kategoriji Osnove informatike bili su:

Sandro Pivaš, VII.a, **Diego Demarin**, VII.a, **Anton Rosanda**, VII.a **Erik Šegota**, VII.a **Anton Pulić**, VI.a. Mentorica: **Hatka Adrović** i **Adi Kuralić**, VIII.a Mentorica: **Nataša Kukulja**

Na županijsko natjecanje održano 21. veljače 2014. godine u OŠ Veli Vrh, Pula, pozvan je učenik VII.a **Anton Rosanda**. Mentor: **Hatka Adrović**

Na informatičkom natjecanju Pula - moj grad sudjelovali su i ostvarili sljedeće rezultate

u kategoriji Digitalni crtež:

Katarina Paus, 6. b - 1. mjesto

Nina Korva, 6. b - 2. mjesto

u kategoriji Presentacije:

Matej Pašalić, 6. b - 2. mjesto

u kategoriji Digitalni film:

Mihovil Zec, 8. a - 6. mjesto

Mentorica: **Nataša Kukulja**

Na županijskoj razini Smotre dječjeg stvaralaštva Lidrano sudjelovala je **Franziska Krivičić**, 7.a sa samostalnim novinarskim radom "PAZI ŠTO JEDEŠ". Rad je predložen za državnu razinu. Mentorica: **Tina Ribić**

Svim učenicima i učiteljima čestitamo na izvrsnim rezultatima!

Ekipa matematičara - Nika, Anton, Nikolina, učiteljica Dženana i učitelj Jasmin

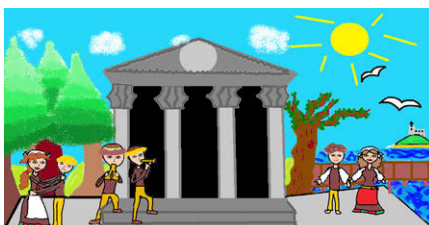
Infokup 2014, 21.I.2014

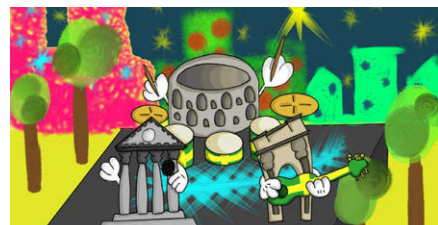
Učiteljica Natalija i Marin na Županijskom natjecanju iz biologije

Učitelj Miroslav i najbrojnija ekipa na Županijskom iz geografije - Nika, Nikolina, Bepo i Anton

Augustov Hram Nina Korva 6r

Pula u mojim očima Katarina Paus, 6r

Učiteljica Ina i Franziska u ugodnom razgovoru do županijskog Lidrana

Informatička štafeta, 28. XI 2013.

Sretno, osmaši!

8a

1. Ana Božić
2. Živa Černeka
3. Robert Gerguri
4. Luka Grbin
5. Jasmin Hasanović
6. Slaven Jerković
7. Toni Jerković
8. Adi Kuralić
9. Marfina Lleshaj
10. Ivan Marefić
11. Ana Miličević
12. Vanja Milutinović
13. Ana Pajić
14. Matej Papac

15. Sonja Paus
16. Ivona Periša
17. Paola Rosanda
18. Mateo Skoko
19. Manuela Stupar
20. Josip Subotić

21. Lara Šebelja
22. Mario Škoč
23. Dino Vodopija
24. Ivona Vojak
25. Emanuel Vranek
25. Mihovil Zec

26. Marfin Žgomba
27. Matteo Žubrinčić

Razrednik:
Jasmin Matijević

1. Aleksandra Babić
2. Almedina Bećirbašić
3. Mario Buršić
4. Luka Butković
5. Sara Čoza
6. Alen Danzante
7. Antonio Erlić
8. Edita Fetai
9. Enni Galant
10. Graciela Grakalić
11. Tedi Kalac
12. Luka Kirac

13. Cedric Mirza
Krajinović
14. Katja Kučič
15. Valentin Lekaj
16. Nikolina Leverić
17. Dominique Lonzar

8b

18. Lea Mandić
19. Marsel Mandić
20. Marin Mlakić
21. Armin Reka
22. Mika Jan Rola
23. Sandra Slišurić
24. Klaudia Sorgarello
25. Ivana Šimunjak
26. Teide Ušić
27. Nikša Vidović
28. Sebastian Živković

Razrednica:
Laura Privrat